S K A P E L S E o c h

S Y N D A F L O D

– som några moderna protestantiska
forskare ser det.

Utfört December 1970 av

Gunnar Smårs jr

Skapelse och syndafall

– ett litteraturstudium

Gunnar Sundin
Nyhyttan
710 32 Järnboås
tel. 0587/[illegible]

c/o P.W. Hultgren 0935/11983
Box 961
S-911 00 Vännäs

I N N E H Å L L S F Ö R T E C K N I N G

Förord. 1

Kreationismens förhållande till andra teorier . . 2

Skapelseveckan. 6

Syndafallsförbannelser. 18

Tiden fram till floden. 22

Floden. 28

Fossilens natur 33

De skiktade bergarternas formation. 34

Vulkanisk aktivitet i det flydda. 35

Utstötandet av magma. 35

Upplyftandet av bergskedjor 36

Snabb och kraftig erosion 36

Ismassor och glaciärer. 37

Strataföljden 38

Sammanfattningsvis. 40

Tiden efter floden. 42

Dateringsmetoder och åldersbestämningar 47

C-14 metoden. 48

Kreationismens-Katastrofismens framtid. 50

Litteraturhänvisningar. 53

F Ö R O R D

Detta kompendium är ett rätt komprimerat studium och de tankar och teorier som framhålls är på intet sätt utförligt behandlade. Avsikten är i första hand att i korta drag skissera de teorier som finns i ämnet och om någon önskar tränga djupare in i något av de företeelser och fakta som ligger till grund för dessa må han gå till de arbeten som är hänvisade till i texten. Dock må det framhållas att teorierna i allmänhet är välgrundade och på intet sätt kan tillbakavisas som ren spekulation.

Meningen var från början att detta kompendiums överskrift skulle lyda: "Skapelse och syndaflod - som några moderna Adventistiska forskare ser det." Vid närmare studium i ämnet fann jag emellertid att flera andra forskare som ingående behandlat ämnet hade samma syn på saken som adventistforskarna och dessa senare använde för övrigt de förra flitigt som referenser i sina arbeten. Då det sålunda visade sig svårt att finna ett tillräckligt fylligt material skrivet enbart av adventistforskare, föredrog jag att ändra rubriken något för att kunna belysa denna katastrofistiska livsuppfattning på ett bättre och vidare sätt.

De hänvisningar som jag gjort i texten till tankar och ideer som jag tagit från olika författare är på intet sätt direkt återgivna utom i de fall då de står som citat inom situationstecken, och då i översatt form. Det kan uppstå en svårighet att veta exakt hur mycket av det som skrivits före en hänvisning som är hämtat från denna källa, då jag ibland gjort hänvisningen för bara en enstaka tanke, uttryckt på bara någon rad och ibland tagit tankar från ett något längre avsnitt i en bok och gjort hänvisningen efter allt detta. Jag hoppas emellertid att det ska framgå ungefär vad som är hämtat varifrån, då ju det mesta av materialet är hämtat från andra verk och jag endast i några fall skrivit mera allmänt om saker och ting utan hänvisningar.

Kreationismens förhållande till andra teorier

"Nya och epokgörande upptäckter vid Chicagouniversitetet och annorstädes inom den vetenskapliga världen har vetenskapligt bevisat, att människan inte har utvecklats från apförfäder..." stod det i Dagens Nyheter den 23 maj 1970. Citatet är kraftigt formulerat men är exempel på den alltmer växande opinionen mot evolutionsläran till förmån för kreationistiska uppfattningar.

Evolutionsläran uppstod som ett försök till befrielse från den dogmatiska uppfattning som varit rådande under många århundraden under medeltiden. En sådan befrielse var berättigad, ty denna uppfattning hade urartat till en dogmatisk tradition, vilken ingalunda var särskilt saklig eller korrekt. Den var fastlåst i ordvändningar och en ensidig tolkning av ords betydelse i bibeln, vilkens lära antogs vara densamma som den gängse traditionen. Evolutionismens grundare, Charles Darwin m.fl., hade funnit en del saker i naturen, vi kallar det fakta, som motsade den rådande uppfattningen.[101] De kom fram till att denna måste vara fel och gjorde därvid det typiskt mänskliga felet att, som man kallar det inom psykologin, dra otillåtna generaliseringar. Man antog att allt i den gängse traditionen, och alltså även den grundval som denna var byggd på, var fel. Trots att någon eller några av dem senare i livet insåg detta och erkände det, kom deras efterföljare att bygga vidare på de nya tankarna, som så småningom kom att framstå alltmer som ovedersägliga fakta, Man byggde nya tankegångar med dessa som grund, och med tiden har en hel vetenskap grundats på dessa grundläggande tankar - som egentligen till stor del var otillåtna generaliseringar.[201] Alltför mycket arbete är sedan dess uppbyggt på teorierna för att man nu godvilligt skall ändra sin referensram. Vetenskapen har vuxit till sig så kraftigt att det är svårt för den enskilde att urskilja vad som är linjerna i tankebyggnaden. Man vet ej var man skall angripa tankebyggnaden för att alltihop skall rasa. Och om det är någon som ser det, så törs han knappast framhålla sina tankar av fruktan för att han ska förkastas som en extremist av andra

inom facket. Och att göra en avhandling i ämnet för att väcka opinion, skulle knappast vara lönande eftersom det inte skulle möta ett tillräckligt stort intresse för att vara ekonomiskt lönsamt. Sålunda fortsätter man att bygga på de gamla teorierna och det blir allt svårare att ta sig ur det hela. - Precis som det var med vänstertrafiken i Sverige. Naturligtvis ifrågasätts inte dessa vetenskapsmäns uppriktighet, men även den mest saklige vetenskapsman är hänvisad till vissa referensramar - referensramar vars riktighet ibland kan ifrågasättas.

Det har emellertid stått klart för ett antal vetenskapsmän att teorierna om evolution och om tanken att allt har fortgått ungefär likadant och med samma hastigheter under alla tider, dvs likformigheten, har stora brister och motsäger fakta från verkligheten åtminstone lika mycket som de fakta som ledde till att evolutionsteorin grundlades. Under senare år har antalet forskare som arbetar för en mera objektiv syn på vårt klots historia ökat ganska markant. Det finns bland dessa en stor grupp som anser att första mosebokens berättelse om jordens första årtusenden har fullt ut likvärdiga möjligheter att införlivas med vetenskapen som någon annan teori i ämnet.

Tidigare författare med denna senare syn arbetade i stor utsträckning på att söka reda på de grundläggande faktorer som skapat dessa väldiga klyftor mellan de moderna vetenskapsmännen och äldre uppfattningar.[102,202,701] Man fick på så sätt fram en liten historik över vad som har rört sig i mänskornas hjärnor under senare århundraden med avseende på naturen, sådan den ter sig idag och sådan den tedde sig i sin tidigare historia. Detta ledde fram till att man ganska lätt kunde finna de grundläggande idéerna och analysera dem. Man fann t.ex. att evolutionsteorins grunder bl.a. innefattade en cirkellogik, på så sätt att man förutsatte en biologisk evolution och byggde upp ett geologiskt dateringssystem på detta. Därefter säger man att den biologiska evolutionen bevisas av förekomsten av olika typer av levande varelser under olika geologiska tidsperioder.[203]

Olika författare har sedan behandlat och utrett de fakta som tolkas som indicier för att evolution har ägt rum. Detta har skett dels ur biologisk och dels ur geologisk synvinkel, och det har visat sig att de flesta sådana fakta har talat minst lika mycket för ett bibliskt synsätt som för ett evolutionistiskt och i flertalet fall till och med mera.[204]

På detta sätt har fronten breddats och man har kommit dithän att man nu kan börja forska intensivt på dessa olika specialområden för att så småningom kanske mera bestämt kunna säga hur det hela gått till. Det är uppenbart att man här använder sig av de hjälpmedel som vetenskapen redan har till sitt förfogande. I mångt och mycket har man faktiskt kunnat utnyttja de experiment och fakta som finns tillgängliga inom all vetenskap och naturligtvis även sådant som kommer från den evolutionistiska forskningen. Det visar sig då att en omarbetning av de geologiska och biologiska forskningsområdena inte alls är så omfattande som man kanske hade kunnat befara. Skillnaderna är i stort sett bara att man har en annan uppfattning av de tider som förflutit och de slutsatser man drar därav. Och slutsatserna är ej dominerande i den vetenskapliga litteraturen vad det gäller händelser som timat i det förflutna. Men naturligtvis behöver man utföra mera experiment och ta reda på mycket, innan man kan börja få en någotsånär fullständig bild av hur saker och ting gått till.

De nyare arbetena, av forskare med en mera pro-biblisk hållning, består till stor del av en allsidig, men ibland ganska grund, genomgång av de problem som hänger samman med frågan som helhet och beskriver dessutom en hel del fakta som talar för ett kreationistiskt-katastrofistiskt synsätt.

Det finns naturligtvis en fara här att man går lite för långt tillbaka mot den auktoritära bibeluppfattning som delvis orsakade medeltidens extrema hållning. Detta har kanske skett hos någon enstaka författare men inte hos flertalet. Problemet ligger nämligen till stor del i hur man ska förstå olika ord, meningar och sammanhang i bibeln. Om man då lägger en oproportionerligt stor betoning på bibeltexten i förhållande till de fakta man har från "Naturens bok" har man lätt att komma ut på

områden som gränsar till gångna tiders dogmatism.

Det är emellertid tydligt att man måste ha någon teori att arbeta efter för att överhuvudtaget kunna börja sitt sökande någonstans. Man måste ha någon slags "förutfattad mening", men det gäller att man aktar sig för att göra teorierna till fakta innan man bevisat deras riktighet. Man måste vara öppen för fakta och använda dessa teorier endast som linjer att söka utefter.

Kreationismen-katastrofismen har visat sig vara en mycket fruktbärande riktlinje att söka utefter, och det tycks som om man skulle kunna nå längre på kortare tid med denna än med andra teorier.

Skapelseveckan

> "I begynnelsen skapade Gud himmel och jord. Och jorden var öde och tom, och mörker var över djupet, och Guds Ande svävade över vattnet." [1]

Det finns åtminstone fyra olika möjligheter att förstå bibelns första vers. En teori menar att jorden och dess materia skapades på den första dagen. En annan av dem kallas gap-teorin och går ut på att jorden, eller rättare jordens materiella element skapades innan skapelseveckan. En tredje teori menar bl.a. att skapelsen av materia inte behandlas i sammanhanget.

Enligt den första teorin skapade alltså Elohim (pluralt ord = Gud) stjärnhimlen, eller åtminstone vårt solsystem och vår planet på första dagen. Ordet "skapade" innebär visserligen inte i sig självt att något görs av intet, men man säger att eftersom det inte fanns något material närvarande som kunde användas har det den betydelsen här.[103] Som argument mot att jorden skulle funnits en längre tid innan skapelsen i form av en planet säger man bl.a. att det inte finns något gott skäl för Gud att låta material ligga obrukat utan användning.[501] Teorin möter emellertid vissa problem, det blir t.ex. svårt att förklara hur vi ser stjärnor som ligger miljontals ljusår bort.[104] Motargumentet blir förstås att Gud skapade även ljuset med en förnimmelse av ålder.[301]

Den s.k. gapteorin menar att någon gång vid en obestämd tidpunkt innan skapelseveckan, i begynnelsen, skapade Gud materien, dvs himlakropparna inklusive jorden. Andra versen talar då om för oss hur jordklotet såg ut vid tiden för skapelseveckans början. Några menar emellertid att gapet ligger mellan andra och tredje versen och man kan då sätta in en mera evolutionslik uppfattning.[502]

I ovanstående två teorier har man alltså antagit att himlen betyder himlakropparna och att jorden betyder jordklotet. Det finns emellertid inget som säger att "jord" inte

betyder "jordytan" eller "det hölje som omger vår planet", och att "himlen" betyder "atmosfären".[401] Det är faktiskt möjligt att översätta texten som man gjort i Anchor-bibeln: "När Gud började skapa himmel och jord - världen var då en formlös ödemark, med mörker över haven och med endast en respektingivande vind svepande fram över vattnet - Gud sade: 'Blive där ljus.' Och där blev ljus." Översätter man texten på detta sätt får man en annan utgångspunkt. Himlakropparna och materien finns då redan och skapelsen kommer då att innebära först omformandet av jordens yta så att den blev beboelig för levande varelser och sedan uppbyggandet av dessa ur befintlig materia. Tillblivelsen av materien behandlas alltså i det fallet överhuvudtaget inte i skapelseberättelsen.[401] Om man istället för "himlen" kan använda "himlarna", så kan eventuellt denna teori falla.[105]

En fjärde möjlighet blir att universum i dess helhet fanns till vid skapelsens början. Stjärnorna lyste men solen och planeterna var mörka. Denna teori går bra att införliva med andra och tredje teorins tolkning av bibelstället men skiljer sig från den första genom att inte innebära "skapelse av intet" i samband med skapelseveckan. Det finns emellertid bibeltexter[2] som talar för "skapelse av intet".[601,402] Det är ju emellertid inget som hindrar en tidigare skapelse av materien, som de sista tre teorierna föreslår.

Den andra versens tolkning är inte fullt så mångtydig. Oberoende av om jorden syftar på klotet som helhet eller på jordytan så är det ju jordytans utseende som man beskriver. De ord som översatts med "öde och tom" skulle kanske hellre översatts "oformad och öde" eftersom orden anspelar på jordytan. Man tänker sig då jordytan med visserligen etablerad geologi, men med undantag av ytstrukturen.[106] Möjligheten finns emellertid att det som nu är berggrund och utgör själva den geologiska strukturen existerade i flytande form eller i något ~~annat~~ kemiskt tillstånd, vilket sedan under inverkan av ljuset omdanades till sin nuvarande kemiska form.[302] Man skulle t.ex. kunna tänka sig att när ljuset började påverka

den formlösa massa som fanns innan, skedde en kemisk förändring i denna som under den andra dagen förorsakade att vatten skildes från vatten genom ett fäste, naturligtvis pga att Gud sa till om det. Denna nya massa kan sedan, t.ex. pga avkylning, ha stelnat till under den tredje dagen.

Det rådde tydligen fullständigt mörker över jordens yta, vilken antagligen till största delen bestod av vatten.[3] Det ord som översatts med "djupen" kommer från ett hebreiskt ord som ungefär betyder "det genljudande" och tydligen syftar på vattnet eftersom man utbytt det till "vatten" i slutet på meningen. Detta tyder på att jorden hade en atmosfär redan innan ljuset skapades, och alltså inte är detsamma som fästet vilket skapades den andra dagen. Denna atmosfär bestod antagligen till stor del av en tjock dimma och vattenånga.[4] Det var då troligen denna dimma som hindrade stjärnljuset att tränga ner till jordytan, och som under de första tre dagarna gjorde att man ej kunde urskilja himlakropparna, t.ex. solen vilken man antar blev tänd under den första skapelsedagen.[107]

Att Guds Ande svävade över vattnet innebär naturligtvis att Guds Ande var närvarande på klotet, att detta följde de naturlagar han instiftat och det var han som hade makt att göra med detta vad han ville. Det kan även tänkas indikera att en kraftig vind blåste fram över vattnen, som en del bibeltolkare har översatt det.[403]

> "Och Gud sade: 'Varde ljus' och det vart ljus. Och Gud såg att ljuset var gott; och Gud skilde ljuset från mörkret. Och Gud kallade ljuset dag och mörkret kallade han natt. Och det vart afton och det vart morgon, den första dagen." [5]

Skapelsen av ljuset på den första dagen och omnämnandet av himlakropparna på den fjärde, har orsakat uppkomsten av två varandra motstående teorier. En av dessa menar att sol, måne och stjärnor verkligen skapades den fjärde dagen,[302] och att alltså jorden var den första, och alltså äldsta, himlakroppen i hela universum. Man blir då hänvisad till att ge det ljus

som upplyste de tre första skapelsedagarna ett annat ursprung, och man antyder därvid vanligen något övernaturligt sådant eller lämnar frågan öppen. Denna teori omfattas säkerligen ofta av lekmän, eftersom det vid en första genomläsning av skapelseberättelsen kan verka som om så var fallet.

Den andra teorin menar att eftersom skapelseberättelsen endast berör skapelsen av denna jord och inte skapelsen av andra världar eller av universum för övrigt, och eftersom dessa himlakroppar i första hand omtalas som tidmarkörer måste deras framträdande först på den fjärde dagen innebära att de först då blev urskiljbara enheter.[503] Eftersom även de första tre dagarna uppdelas i dagar och nätter är det tydligt att jorden redan hade börjat rotera vid denna tidpunkt. Detta innebär ju också att den ljuskälla som fanns torde ha varit på ungefär samma ställe hela tiden. Det är inte ologiskt att anta att hela vårt solsystem formades eller var format redan den första dagen och att det alltså var solljuset som diffunderade ner genom de tjocka dimmoln som otvivelaktigt omgav jorden vid denna tid.[108]

Detta förhållande skapar också ett starkt argument för att de första sex dagarna var till sin natur lika varandra och de som sedan följde efter skapelseveckan. De skulle alltså alla varit dagar av normal längd, dvs antagligen 24-timmarsdygn.[108,302] Att så är fallet understryks också av grundordets (yom = dag) användning i det hebreiska språket.[109] Dessa dagar (= dygn) började med solens nedgång ena kvällen och slutade med dess nedgång nästa kväll.[110,404]

Vad som f.ö. hände under skapelseveckans första dag står det ingenting om i bibeln, men man har antagit att ljusets införande på den tidigare formlösa jorden medförde början till det som sedan slutfördes den tredje dagen. Exakt vad som skedde skulle vara ren spekulation att försöka säga, men det anses rimligt att något slags aktivitet tog plats särskilt i de material som befann sig nära ytan och vilka nu utgör den djupare jordskorpan, dvs berggrunden. Det är denna som kallas precambrium (= innehåller inga fossil) i den evolutionistiska litteraturen.[302,303]

> "Och Gud gjorde fästet och skilde vattnet under fästet ifrån vattnet ovan fästet; och det skedde så." [6]

Vad som egentligen skedde denna dag är också svårt att bestämt avgöra, liksom fallet var med den första dagen, vilket till stor del har sin grund i att vi inte vet vilka förändringar som skett sen dess, särskilt under tiden för syndafloden. Det finns alltså även här två olika möjligheter tillgängliga. Den ena medför att vattenfördelningen i atmosfären var ungefär densamma före syndafloden som den är idag. Det skulle innebära att det tjocka dimhölje som troligen omgav jorden innan denna andra dag nu delvis upplöstes och det bildades, antagligen pga den ljusenergi som nu för andra dagen i följd tillfördes jorden och möjligen också som en följd av de reaktioner som påbörjades i jordskorpan under den första dagen, ett väl tilltaget luftlager som innehöll torr och klar luft med en för levande varelser mycket lämplig sammansättning. Över detta hölje fanns nu alltså moln, vilka dock ännu var så tjocka att man ej kunde urskilja andra himlakroppar genom dem. Det vatten som fanns under fästet bestod naturligtvis av det som fanns i sjöar, vattendrag och hav.

Den andra teorin, ånghöljesteorin, antar att vattenfördelningen innan floden var en annan än den nuvarande. Som kanske framgår at namnet menar man att jorden omgavs av ett genomskinligt vattenhölje högt uppe i atmosfären. Det finns flera skäl att anta att så var fallet bl.a.: (1) Genom kondensationen av detta ånghölje kunde man erhållit en del av syndaflodens vatten. (2) Detta ånghölje skulle vara ett skydd mot kosmisk strålning, vilket kunde vara bidragande orsak till människornas höga ålder innan syndafloden. Man skulle då också kunna förklara de höga åldrar man får fram med C-14metoden jämfört med bibelkronologiskt erhållna åldrar. (3) Ett dylikt lager skulle kunna bidraga till ett subtropiskt klimat på jorden från pol till pol. (4) Det ozonskikt som för nuvarande finns på ca 50 km höjd, uppe i stratosfären, och som i vår tid har en förhöjd temperatur på ca 40°C och möjligen upp till ca 1650°C skulle mycket väl kunna ha utgjort ett förvaringsrum för detta ång-

skikt. Ozon blandar sig mycket gärna med vattenånga och en häg temperatur skapar möjligheter till starkt förhöjt mättnadstryck-varvid vattnet alltså är helt genomskinligt. Det tycks faktiskt inte finnas några fysikaliska hinder för existensen av ett sådant lager.[405,406] (5) Regn är aldrig omtalat innan syndafloden, och regnbågen omtalas som en ny företeelse i samband med flodens slut.[407,111,504]

Vi kan naturligtvis inte veta vilka av sina naturlagar Gud använde sig av när han gjorde denna åtskillnad. Det kan ha varit energi från universum eller helt enkelt Guds skaparmakt. Mer det är också möjligt att energin erhölls från jordytan i samband med till exempel den aktivitet som startades där under den första dagen då ljuset för första gången tillfördes jorden. I så fall kan man också tänka sig en samtidig avkylning av jordens ytlager till följd av denna energiöverföring.[304,303]

> "Samle sig det vatten, som är under himmelen, till en särskild plats, så att det torra bliver synligt." [7]

Det framgår här tydligt att det först under den tredje dagen fanns torr mark på jorden. Tydligen måste det varit ganska mycket vatten som under denna tredje dag samlades på en plats eller en typ av platser.[112] Då det dessutom av senare texter [8] framgår att det inte bara är enstaka bergstoppar utan hela landområden som blev torra, måste man förutsätta att landsänkningar respektive landhöjningar i större skala skedde. Stora kontinenter och djupa hav skapades. Man kan anta att kontinenter och hav skilde sig åt och uppvisade ungefär likadana skillnader efter den tredje skapelsedagen som de gör idag, med avseende t.ex. på djup och kontinentalhyllor. Man får emellertid lägga märke till att haven ej behöver ha utgjort en lika stor del av jordens yta då som nu, eftersom vattenmängden på jorden antagligen var mindre då än nu beroende på att mycket vatten tillkommit vid eruption av vulkaner, troligtvis särskilt i samband med syndafloden och att, under förutsättning att ånghöljesteorin är riktig, stora mängder vatter då fanns i

stratosfären. Man får dessutom lägga märke till att dåvarande hav troligtvis ej var desamma då som nu, eftersom det verkar som om havsbotten i stort sett inte innehåller några som helst avlagringar i stil med dem man finner på kontinenterna. Detta tyder på att kontinenterna är avsevärt mycket äldre än de nuvarande världshaven.[9]

Denna landhöjning respektive landsänkning torde, åtminstone delvis, ha orsakats av en differentierad sortering av det ursprungliga ytmaterialet med avseende på dess vikt. På de ställen där tyngre material var samlat sjönk detta och pressade då undan underliggande material, vilket i sin tur lyfte upp andra områden med lättare material. Vid slutet av denna process bör de tunga landområdena tillsammans med det vatten som samlats ovanpå dessa ha stått ungefär i jämvikt med de lätta landmassorna.[10]

Det är uppenbart att denna stora landmasseförskjutning kunde skett och troligen skedde tillsammans med en intensiv förvridning av jordskorpan. Det är dessutom mycket troligt att, i samband med att detta vatten flöt ned till sina nyformade förvaringsrum, mycken erosion skedde samt motsvarande sedimentavlagring i stor skala. Dessa avlagringar kan på sina ställen tänkas motsvara vad evolutionisterna kallar "Proterozoicum" eller "Algonkian" en "tidsperiod" mellan "Karbon" (kristallina, icke-fossila bergarter) och "paleozoicum" (bergarter innehållande lågt stående organismer).[305,112,408]

Det är värt att lägga märke till att flodsystemet enligt bibeln[11] tycks ha bestått av vad man kan kalla ett arteriellt vattensystem i motsats till nutida venösa. Dvs vattnet flöt ut från en punkt och spreds över jorden.[504] Detta och de stora vattenmagasinens placering kan mycket väl ha varit sådana att de bidrog till att utjämna temperaturen mellan pol och ekvator.[112] Jorden var efter slutförandet av detta färdigformad och beboelig för levande organismer.

> "Frambringe jorden grönska, fröbärande örter och fruktträd, som efter sina arter bära frukt vari de hava sitt frö, på jorden." [12]

Den senare delen av tredje dagen ägnade Gud åt att skapa alla levande växter på jorden. Det grundord som översatts "frambringe jorden" kan bokstavligt översättas "Jord, börja få groddar." Det verkar som om plantorna uppstod som ett resultat av en tillväxt så snabb att det bara tog ett ögonblick för den att bli fullvuxen. En sådan växt kan tänkas vara oskiljbar från plantor som vuxit med naturlig hastighet.[113] Det är emellertid möjligt att de buskar och fröbärande örter som var ämnade för odling och kultivering av människorna hölls tillbaka i sin utveckling tills dessa fanns till hands och kunde ta hand om dem. Detta kan emellertid inte ha gällt hela växtriket, eftersom man här använt sig av andra mindre vidsträckta ord. Det är möjligt att dessa plantor endast växte i Edens lustgård eftersom kapitel 2 i första hand berör denna.[114] De tre växttyper som nämns i första kapitlet tycks uppenbarligen syfta till att omfatta all vegetation. Den första gruppen grönska kommer från ett ord som antyder fuktighet, och kan mycket väl tänkas syfta på mossor, lavar, ormbunksväxter och liknande, dvs sådana växter som idag kallas för kryptogamer. Nästa grupp är de fröbärande örterna och dessa antas syfta på allt mellan kryptogamer och träd, eller med andra ord fanerogamerna utom trädslagen. Den sista gruppen, fruktträd, antas omfatta alla de trädslag som inte kan tänkas ingå i den andra gruppen. Grupperingarna är inte likartade med vår tids klassificering av växterna, men är icke dessmindre lämpliga, eftersom de är lätt urskiljbara för gemene man - de lägre växtformerna, de fröbärande örterna och slutligen buskar och träd.[115]

Det är möjligt att frasen "efter sina arter", förutom att syfta på en viss plan som Gud hade när han skapade de olika levande varelserna, även innebär en naturlig förmåga att föröka sig endast efter sina arter. Detta är vad de flesta kreationister antar. Det är emellertid viktigt att man inte sätter ordet "arter" som man då talar om som synonymt med

samma ord när det används som beteckning på våra dagars mångskiftande fauna. Det är nämligen bevisat att inom varje sådan skapad art, eller baramin som Marsh vill kalla det, förekommer större och mindre variationer vilka emellertid håller sig inom mycket bestämda gränser och inte tillåter någon beblandning mellan olika baraminer, eller variation från en baramin till en annan. Så är det till exempel möjligt att kål och rädisa är variationer inom samma baramin, trots att de ser ganska olika ut till det yttre. De har emellertid stora likheter när det gäller (1) förökningsorgan, (2) fysiologi eller den kemiska sammansättningen. (3) De placeras också mycket riktigt bredvid varandra av nutida taxonomer, dvs vid klassifikation av växter.[116]

Det är möjligt att man skulle kunna dela upp alla nuvarande växter i grupper som är desamma som de ursprungliga baraminerna. Detta skulle då ske genom att varje grupp av organismer, hur olika de till det yttre vara må, som är kapabla till verklig inbördes befruktning, dvs så att ett embryo i dess enklaste form skapas och även om detta embryo dör på ett mycket tidigt stadium, skulle vara medlemmar av samma baramin.[205]

> "Varde på himlens fäste ljus, som skilja dagen från natten, och vare de till tecken och till att utmärka särskilda tider, dagar och år, och vare de på himlens fäste till ljus som lysa över jorden." [13]

Vad som hände den fjärde dagen finns det alla grader av uppfattningar om. Några tror att alla himlakroppar utom jorden skapades då, andra tror att månen, solen och planeterna skapades då och ytterligare andra antar att endast planeterna skapades då.

Den mest vanliga, och den som det verkar mest logiska, uppfattningen är emellertid den som går ut på att alla himlakroppar skapades den första skapelsedagen eller ännu troligare, långt dessförinnan. Skapelseberättelsen är ju skriven för märskorna och författaren har skrivit om den sådan den

tedde sig från jordytan. Under de första tre dagarna av skapelseveckan rådde antagligen ett diffust ljus som hade silat genom de tjocka moln som täckte jordytan. Men nu när jorden var formad och när det fanns levande växter på marken, blev starkt ljus en nödvändighet. Det är dessutom ett faktum att det i textsammanhanget används ett annat ord än det som använts tidigare. Man har använt ordet "gjorde" istället för "skapade" och detta är också vanligen översatt med "att lösa från sin begränsning".

Det verkar alltså logiskt att anta att fjärde dagens verk bestod i uppbrytandet av det tjocka molnlager som täckt jorden hitintills. De himlakroppar som alltså redan fanns, började från denna stund tjäna ett särskilt syfte i sitt förhållande till jorden.[117] De blev tidsmarkeringar samtidigt som de var ljuskällor.[505]

Det är vanligt bland kreationister att man menar att det överhuvudtaget inte fanns några moln på himlen, från och med denna dag och fram till syndafloden, men även om det existerade ett så kallat ånghölje är det inte otroligt att det dessutom fanns en del moln till klädnad för himlen. Dessa torde dock inte ha varit lika stora som många molntyper som finns i våra dagar och det är mycket troligt att stormmoln och kanske även regnmoln var okända företeelser innan floden.[118]

Med avseende på tanken att Gud skulle ha skapat universums himlakroppar på den fjärde eller ens på den första dagen, bör tanken framhållas att i så fall måste han ha skapat ljuset i aktion längs hela den väg som detta annars skulle använt miljontals år att tillryggalägga. Han skulle i så fall ha frångått sitt vanliga sätt att göra saker och ting på. Han har ju även skapat naturlagarna och han brukar använda sig av dessa när han går vidare i sina planer och sin skapelse. Gud arbetar alltså på vanliga sätt och i överensstämmelse med bestämda lagar.[14,119] Han använder sig endast av mirakel eller under i sällsynta undantagsfall. Framstegen inom naturvetenskaperna visar mer och mer att så är fallet.[120]

I vilken utsträckning Gud använt sig av dessa övernaturliga ingripanden, i strid med annars givna naturlagar, i sam-

band med skapelsen är naturligtvis mycket svårt att avgöra, men det är väl troligt att han inte gjort det överallt och där så inte var nödvändigt.

> "Och Gud skapade de stora havsdjuren och hela det stim av levande varelser som vattnet vimlar av, efter deras arter, så ock alla bevingade fåglar efter deras arter. Och Gud såg att det var gott."[15]

Det ord som här är översatt med "de stora havsdjuren" omfattar antagligen, förutom stora fiskar, även valar, vattenreptiler och djur som kan leva både i vatten och på land. Ordet har även betydelsen "av ansenlig längd". "Levande varelser" betyder egentligen, menar man, "omkringglidande", och syftar väl antagligen på de flesta av de arter som lever i vatten.

"Gud sade: Frambringe vattnet ett vimmel av....". Detta pekar på att Gud troligen skapade fler än ett par av var art, dock inte så många som de skulle bli, ty Gud sa åt dem att fortplanta sig och uppfylla vattnet i havet.

"Bevingade fåglar" skall tydas i sin allra bredaste betydelse, och omfattar utan tvivel, förutom fåglar, även alla andra varelser med vingar t.ex. insekter, fladdermöss och flygande reptiler.[121]

"Versarna 20-23 understryker samma faktum som presenterades i versarna 11-12, nämligen att vattendjuren och alla flygande djur formades efter sina arten precis som fallet var med växterna. Att de formades till åtskilda arter tycks vara en mycket viktig sak... - varje enskild art var formad på det sätt som var utmärkande för just den. Inget rum lämnas åt antagandet att dessa olika arter utvecklades från andra, mera enkelt formade, arter."[122]

Man bör återigen lägga märke till att bibelns beskrivning inte är ämnad att ge oss en vetenskaplig klassificering av djuren. Bibeln var skriven för mänskor i alla tidsåldrar, varav få skulle ha vetenskaplig utbildning. Det var därför viktigt att framställa de olika arttyperna på ett sätt som var och en kunde förstå. Det är därför värt att notera att den givna förteckningen verkligen omfattar alla arter i växt- och djurriket, och detta på ett sätt som är ganska enkelt att

förstå för var och en.[409]

> "Gud gjorde de vilda djuren, efter deras arter, och boskapsdjuren, efter deras arter, och alla kräldjur på marken, efter deras arter." [16]
> "Och Gud skapade människan..." [17]

Den sjätte och näst sista skapelsedagen användes till att skapa de djur som skulle leva på land. De kallas "levande varelser" liksom var fallet med de som skapades den femte dagen. Grundordets betydelse innefattar bl.a. även betydelsen att det är varelser som andas, levande själar.[123]

De kräldjur som omtalas antas omfatta bl.a. grupperna ormar, ödlor och spindlar.[124]

Det är nog ganska svårt att för vissa arter avgöra om denna skapades på den femte eller sjätte dagen. Ta t.ex. de djur som kan leva ungefär lika bra på land som i vatten och vilka man kan hänföra till antingen vattendjur eller landdjur. Detta har emellertid helt underordnad betydelse, eftersom Gud tydligen inte alls skapade dem efter de klassificeringar som vi numera använder oss av för att särskilja olika djurgrupper. Av två olika ganska närstående arter kan alltså den ena vara skapad den femte och den andre den sjätte dagen.

Människan skapades slutligen som kronan på verket. Hon skapades till Guds avbild. Man och kvinna skapades till Guds (Elohim, pluralt ord) avbild. De skulle råda över de andra levande varelserna.[18]

> "Och Gud fullbordade på sjunde dagen det verk som han hade gjort, och han vilade på den sjunde dagen från allt det verk som han hade gjort. Och Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den, därför att han på den dagen vilade från allt sitt verk, det som Gud hade gjort, när han skapade." [19]

Syndafallsförbannelser

Ormen:
På din buk skall du gå!
Stoft skall du äta!
Fiendskap mellan din säd och kvinnans säd!
Ormens huvud skall söndertrampas...
Du skall stinga den i hälen.

Kvinnan:
Du skall utstå vedermöda när du bliver havande!
Med smärta skall du föda dina barn!
Till din man skall din åtrå vara,
och han skall råda över dig!

Mannen:
Vare marken förbannad..!
Du skall nära dig med vedermöda av den!
Törne och tistel skall den bära åt dig,
men markens örter skall vara din föda!
Du skall äta ditt bröd i ditt anletes svett!
Till stoft skall du åter varda!
Han förstår vad gott och ont är.[20]
Han blev förvisad ur Eden.

De förändringar som ägde rum som en följd av synda fallet är ganska sällan uppmärksammade, men ~~måste~~ förefaller ha varit ganska avsevärda och omfattande vad det gäller förhållandena på jorden. Det tycks nämligen vara ganska klart från bibeln att det ideala tillståndet, dvs det tillstånd som rådde innan syndafallet och som skall komma att vara rådande på den nya jorden, inte omfattar död. Det står nämligen[21] att alla markens djur och fåglarna, jordens kräldjur, ja allt som i sig har en levande själ, dvs allt som andas,[125] skulle hava alla gröna örter till föda. Under sådana förhållanden kan det inte ha förekommit några djur som levde av att äta andra djur. I och med syndafallet uppstod emellertid en ny faktor, döden. I och med att något dör börjar en process som, åtminstone i våra dagar, till stor del i naturen sker genom att andra djur äter upp detta. Man antar att denna företeelse har sin början efter syndafallet. Denna företeelse har större betydelse än man först anar. Den innebär en för naturen radikal förändring med avseende på där förekommande

livs- och näringscykler. De cykler som funnits innan syndafallet måste helt och hållet ha bringats ur balans, och nya cykler måste ha tagit sin början. Det är dessutom så att i våra dagar en mycket stor del av förekommande djur så helt lever på andra djur att man anser det vara praktiskt taget omöjligt att dessa skulle kunna ha någon annan typ av föda än den de nu har.[306,126]

Det finns emellertid vissa invändningar mot att allt detta skulle ägt rum vid detta tillfälle. Det är naturligtvis möjligt och även troligt att så delvis är fallet men det var inte förrän efter floden som det omnämnes att fruktan för människan skulle komma över alla djuren och fåglarna i samband med att dessa blev en del av hennes föda. En annan invändning är den att de varelser som lever i vattnet inte är omnämnda vare sig i samband med vad de skulle äta eller, då fruktan för människorna blev instiftat för de övriga djuren. Det är alltså inte alldeles nödvändigt att de livscykler som från början var rådande i vattnen har förändrats på samma omfattande sätt som för övrigt har skett.

Det som dock tycks vara en ganska säker förändring på detta område i samband med syndafallet är införandet av dels död och dels den strukturförändring som ägde rum hos åtminstone ormen och kvinnan, men troligen också hos många andra arter. Exakt vilka förändringar det rör sig om är det tyvärr omöjligt att yttra sig om eftersom vi inte vet hur det som förändrades såg ut innan det förändrades, och faktiskt inte heller vet vilka förändringar som kommit till på ett senare stadium genom mutationer och annat.

Låt oss emellertid gå närmare in på de exempel som omtalas i bibeln. Vi börjar med ormen och citerar då till en början Dr. Adam Clarke: "Ingen människa kan antaga att någon av ormsläktet åsyftas här: och vi kan från olika tolkningar av ordet, med de olika betydelser som det har på olika platser i de heliga skrifterna se, att det tycks vara en sorts allmän term, som ej är begränsad till någon enstaka betydelse." [22,127]

De betydelser som blivit accepterade i bibeln av detta samma ord är orm, krokodil, hippopotamus (flodhäst), otukt, kedja, bojor, kopparstycke och stålstycke.[128] Om det alltså inte

går att exakt säga vad det var för ett djur som omtalas i sammanhanget, kan vi åtminstone utgå från att djuret rörde sig från ett ställe till ett annat på något annat sätt än genom att ta sig fram på sin buk. Dessutom kan vi inte med bestämdhet säga att uttrycket "på din buk skall du gå" innebär att djurets ben helt togs bort. Många sköldpaddor och ödlor går bokstavligen på sina bukar, även fast de har ben. Sist och slutligen är det dock mycket troligt att det var en slags orm. Vilken av våra ormar det var, eller om det var en orm som dog ut i samband med syndafloden, är emellertid omöjligt att veta. Nu är det ju känt att ormar inte äter jord. Detta utgör emellertid inte heller något verkligt argument för att det inte skulle vara fråga om en orm, ty uttrycket "äta stoft" är paralellt med uttrycket "slicka stoftet" och betyder då "bliva ödmjukad". Vi kan lägga märke till att ormen för israeliterna var något orent, i våra dagar antingen dödar man den eller flyr ifrån den så snart man ser den.[129]

En annan strukturförändring som uppenbarligen ägde rum var den förändring som skedde med kvinnan. Vad för slag av förändring det var är svårt att säga men det ledde i alla fall till att hon skulle få utstå mycken vedermöda när hon blev havande och hon skulle föda sina barn med smärta. Dessutom tycks hennes förhållande till mannen ha ändrats så tillvida att hon tidigare hade varit jämlik med honom, men från och med nu skulle han råda över henne.[130,307]

Den förbannelse som kom över mannen är dock troligen den som vi kan se mest av i våra dagar. Det var nämligen i hans förbannelse som det omnämdes att marken skulle förbannas, och det var också här som döden omtalas: "till stoft skall du åter varda." Vi finner också här en viss specifikation på vad denna markens förbannelse innebar, nämligen att den skulle bära törne och tistel. Det framgår också att jorden blev mer svårbrukad, ty mannen skulle bruka den med vedermöda.[131,308] Detta innebar säkerligen att någon väsentlig förändring ägde rum. Antagligen har det att göra med här tidigare omnämnda förändringar av naturens cykler och naturens balans. Härvidlag tycks det vara ganska ~~uppenbart~~ möjligt att en förändring måste ha ägt rum hos de minsta levande varelserna, nämligen virus och bakterier.

Dessa kom nu att omändras till att bli behjälpliga vid nedbrytandet av döda växter och djur. Dessutom är det troligt att det från och med då fanns sjukdomsalstrande bakterier och virus.[132] Vi kan naturligtvis inte säga hur omfattande de förändringar var som gjordes på själva bakterierna och på de olika virus, eller om dessa markens förbannelser endast var beroende av att vissa bakteriearter och virus vilka tidigare varit mycket fåtaliga i naturens balans, nu erfor en markant ökning medan andra arter minskade som en följd av naturens ombalansering.

Mannen skulle alltså från och med nu nära sig med vedermöda av marken under alla sina livsdagar. Detta antyder att mannen inte tidigare hade varit hänvisad till att arbeta i sitt anletes svett för att kunna nära sig.[133]

Vi ser alltså, sammanfattningsvis, att många olika förändringar ägde rum, vilka alla till stor del hör samman med varandra. Bland dessa:

1. Strukturella förändringar.
2. Livscyklerna förändrades och byttes ut.
3. Matvanorna ändrades för många.(jfr punkt 2)
4. Psykiska förändringar rörande de levandes förhållanden till varandra.
5. Mänskorna fick kläder av skinn att kläda sig med.
6. Arbetet blev en livsnödvändighet och antagligen också en av de största källorna för människans tillfredsställelse.
7. Fiendskap mellan skapade individer med åtföljande korrumption.
8. Döden kom in i världen.
9. Mänskor kom att förstå vad gott och ont är.

Tiden fram till floden

Om vi nu vill göra oss en liten bild av hur vårt klot såg ut tiden efter skapelsen och efter syndafallet fram till floden så finner vi för det första att saker och ting troligen verkade vara äldre än vad de i själva verket var. Människan var ju vuxen, djuren var fullvuxna, träden hade en normal storlek, vegetationen var väl utbredd och på det stora hela måste jorden ha tett sig som om den var äldre än den i själva verket var.[23,309] Hur gamla olika ting tedde sig är väl omöjligt att svara på och det är nog också troligt att de olika arterna inbördes företedde inslag av olika gamla individer. ~~Att~~ Denna teori om "förnimmelse av ålder" ~~måste vara~~ förefaller riktig ~~säger sig självt~~, om man utgår från att en skapelse verkligen ägt rum, eftersom de olika skapade varelserna är beroende av varandra. Djuren är ju beroende av växterna som föda och som beklädnad av naturen, växterna måste ha funnits i riklig mängd för att kunna tjäna denna uppgift och är dessutom beroende av varandra för sin fortplantning. De är för detta dessutom beroende av insekter. Djuren kan inte ha varit alltför unga, ty då skulle de vara beroende av **sina föräldrar** , och då skulle alltså även de fullvuxna behöva vara skapade. Det är naturligt att skillnaden mellan den verkliga åldern och den skenbara åldern måste ha varit störst i början, relativt sett, och sedan småningom blivit mindre och mindre allteftersom jorden blev äldre. Vi kan ju naturligtvis göra antagandet att de levande tingen inte var skapade med en högre yttre ålder än som var nödvändigt för att dessa skulle kunna klara sig på egen hand och fylla sin funktion, men detta är bara ett antagande, om än ett ganska berättigat sådant. (Jfr planetsekelar, procentsiffror etc.)

Vare sig vi sedan antar **den** s.k. ånghöljesteorin, teorin om att jorden vattnades med dagg istället för med regn, teorin om att ringa eller ingen vulkanisk aktivitet eller berggrundsaktivitet förekom, alla dessa teorier, eller ingen som sann så tycks emellertid de fynd och iakttagelser man gjort peka på att förhållanden **rått** vilka var likartade dem som skulle **rått** om dessa varit sanna. Man har nämligen funnit att allt

tyder på att ett milt klimat rådit över hela jorden, åtminstone med den fördelning av kontinenter och poler som vi för närvarande har. Så är fallet med alla de olika s.k. "geologiska tidsåldrarna" utom möjligen en, Perm. Detta undantag utgör emellertid inte något hinder för ett världsomspännande varmt klimat under en lång tidsperiod, eftersom undantaget grundar sig på det sedimentationsmönster som denna period har och ej på det biologiska material som dessa innehåller. Det verkar alltså som om jorden, hur kontinenterna än var placerade, hade ett klimat som var så varmt att det överallt kunde kallas för subtropiskt.[310] Växterna var subtropiska och djuren likaså. De djur och växter som vi sålunda antar levde innan floden, levde alltså antagligen alla i ett likartat klimat. Hur förklarar vi då att en del av dessa arter idag lever under helt andra förhållanden? Ja, det är naturligtvis så att allt levande var innan floden mycket livsdugligt och starkt. Det skulle kunna klara sig en tid även under ganska extrema förhållanden. När det så efter floden blev en annorlunda klimatfördelning så trivdes vissa arter bättre med ett svalare klimat än det subtropiska medan andra föredrog ett varmare. I övrigt är det väl troligt att de flesta arter, i större eller mindre utsträckning, spridde sig åt alla håll och de som bäst klarade av de förhållanden som rådde i ett visst klimat överlevde bäst, medan andra dukade under på grund av att de inte var utrustade för att kunna överleva just sådana förhållanden. När så småningom jordens biologiska fördelning stabiliserades kom dessa olika djur att bli allt mer beroende av att ha just sådana omständigheter som de hade just på det område som de levde. Detta genom mutationer, naturligt urval och dylikt, dvs sådana förhållanden som Darwin mycket riktigt fann var rådande i vår tid, men felaktigt antog ha varit rådande i alltför långa tider och tidsperioder.[206]

Hur naturens element fungerade denna tid vet vi mycket lite om, men det finns, som omnämts tidigare, ett antal teorier därom. Dessutom bör vi lägga märke till hur bevattningen, åtminstone i Eden, fungerade. Det verkar som om det fanns olika källflöden vilka bevattnade stora områden, genom att vattnet därifrån spreds ut över jorden. Systemet påminner ganska mycket om

En annan mera direkt orsak till den nedgång
- i åldar som skedde omedelbart efter Kristi död skulle
kunna vara det faktum att ingifte kunna
en mycket liten grupp då måste ägt rum.
Inavel av en dolt degenererad levande varelse
leder nämligen till kraftig nedgång av livskraften
i denna varelse. (Jfr. inavel av mais, S2 sid 27 h.)

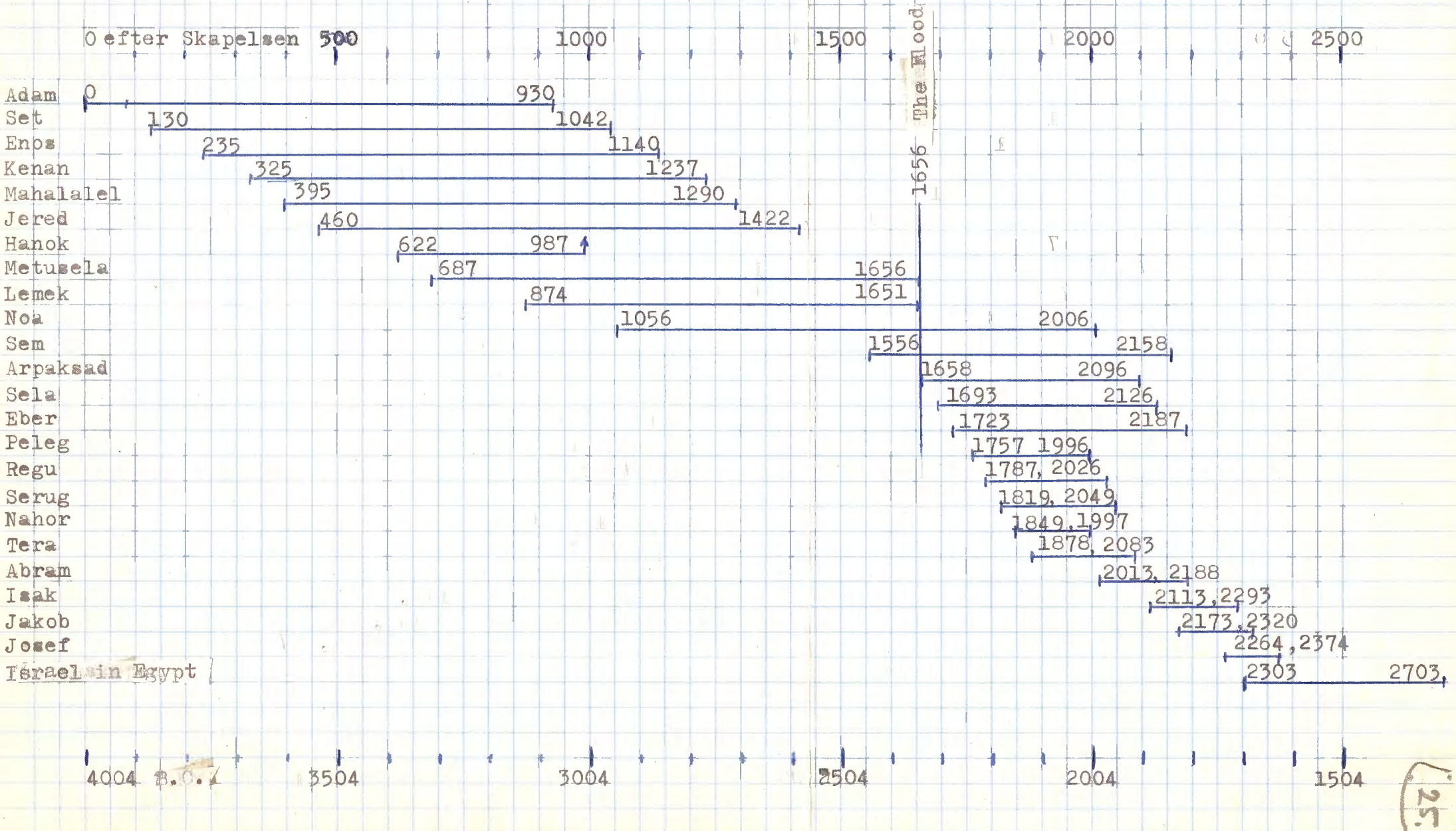
blodsystemets artärer, till skillnad från dess vener. Dessa senare motsvarar nuvarande flodsystems funktion.[506]

Det förekommer också antaganden om att en viss mindre klimatförändring ägde rum i samband med syndafallet,[410] men denna uppfattning tycks inte vara så utbredd som t.ex. ånghöljesteorin och vi nämner den därför bara så här i förbigående. Vare sig ånghöljesteorin är riktig eller ej så medför den emellertid troligtvis att just sådana förhållanden verkligen förekom som är antydda i bibeln, nämligen att jorden till större delen vattnades av dagg i stället för av regn. Det är också mycket troligt att den förutsätter en mycket låg vulkanisk verksamhet, vilket i sin tur är ett starkt indicium för en stabil jordskorpa dvs få berggrundsförändringar och jordbävningar. En kraftig vulkanisk aktivitet skulle nämligen kraftigt öka riskerna för ett mera varierande klimat pga det stoft som då utsänds i atmosfären. Detta stoft kan nämligen dels ändra värmeinstrålning och värmeutstrålning och dels sedan tjäna som kondensationskärnor kring vilka vattenångan kan kondensera. På så vis skulle atmosfärens relativa fuktighetshalt kunna minska väsentligt.[311]

De effekter som ett sådant hölje skulle ha på levande ting är antagligen ganska stora. Detta och med att ett sådant hölje skulle förhindra mycket kosmisk strålning från att tränga ner till jordens yta. Vilka effekter som blir följden av det vet vi inte så mycket om, men det är dock mycket troligt att motståndskraften mot sjukdomar skulle öka och att möjligheten till mutationer skulle minska avsevärt. Detta skulle då kunna vara en bidragande orsak till den höga ålder som tycks ha varit allmän bland de människor som levde före floden.[312]

Hur lång tid som förflöt mellan skapelsen och syndafloden är svårt att med bestämdhet säga, ty man menar att de släktavlor som är omnämnda i sammanhanget inte nödvändigtvis behöver vara fullständiga, och att man därför inte med säkerhet kan grunda sig på dessa för en tidsbestämning. Denna kritik gäller visserligen i första hand den tid som förflutit från syndafloden och fram till vår tid, men dess konsekvenser medför att även tidsperioden innan blir osäker.[313]

Chart I The GENEALOGIES according to the Massoretic text and Ussher

27

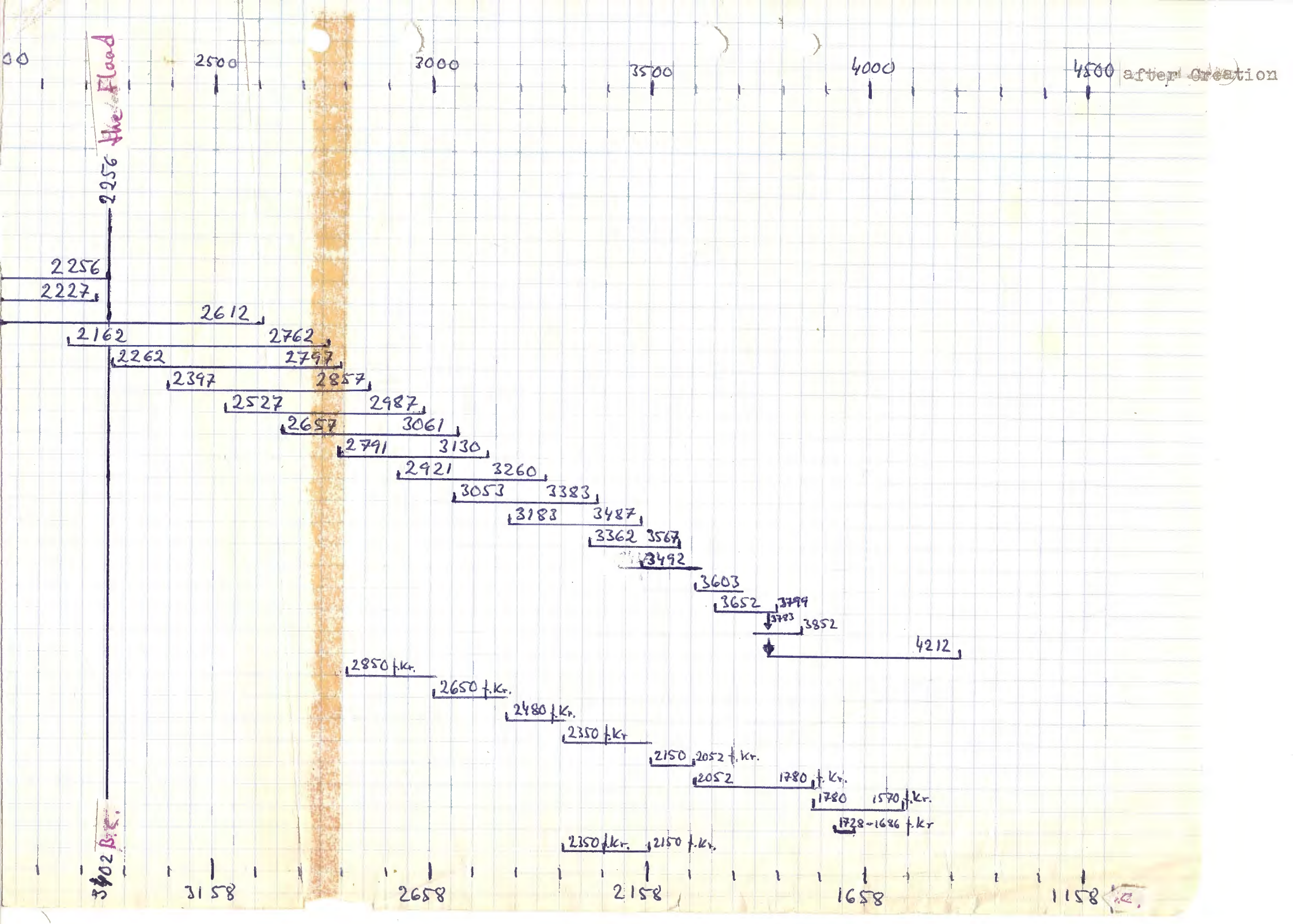

2500
3000
3500
4000
4500
after Creation
The Flood
2256
2256
2227
2612
2162
2762
2262
2797
2397
2857
2527
2987
2657
3061
2791
3130
2921
3260
3053
3383
3183
3487
3362
3567
3492
3603
3652
3799
3783
3852
4212
2850 f.Kr.
2650 f.Kr.
2480 f.Kr.
2350 f.Kr.
2150
2052 f.Kr.
2052
1780 f.Kr.
1780
1570 f.Kr.
1728-1686 f.Kr
2350 f.Kr.
2150 f.Kr.
3402 B.C.
3158
2658
2158
1658
1158

Chart II: The GENEALOGIES according to LXX

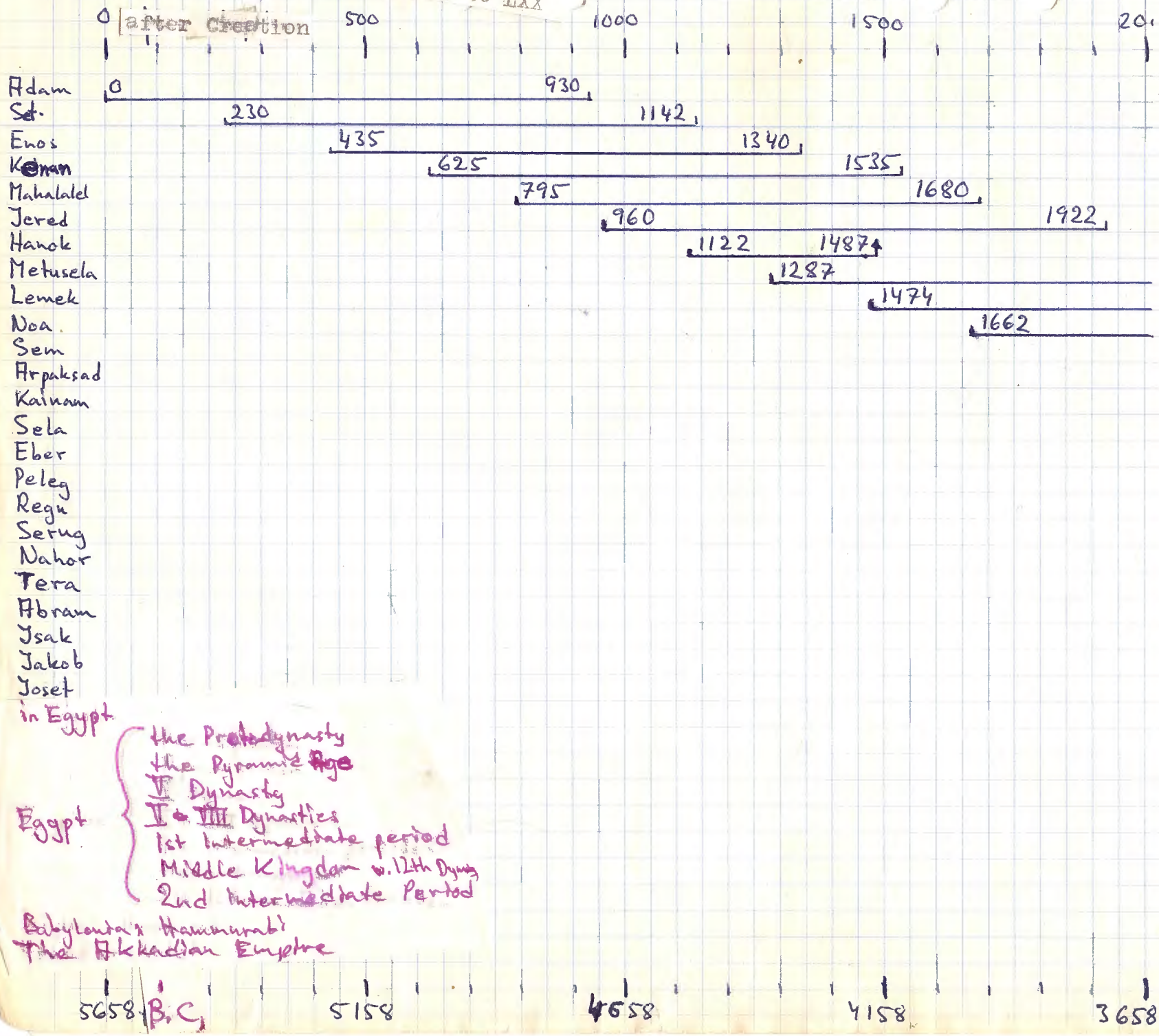
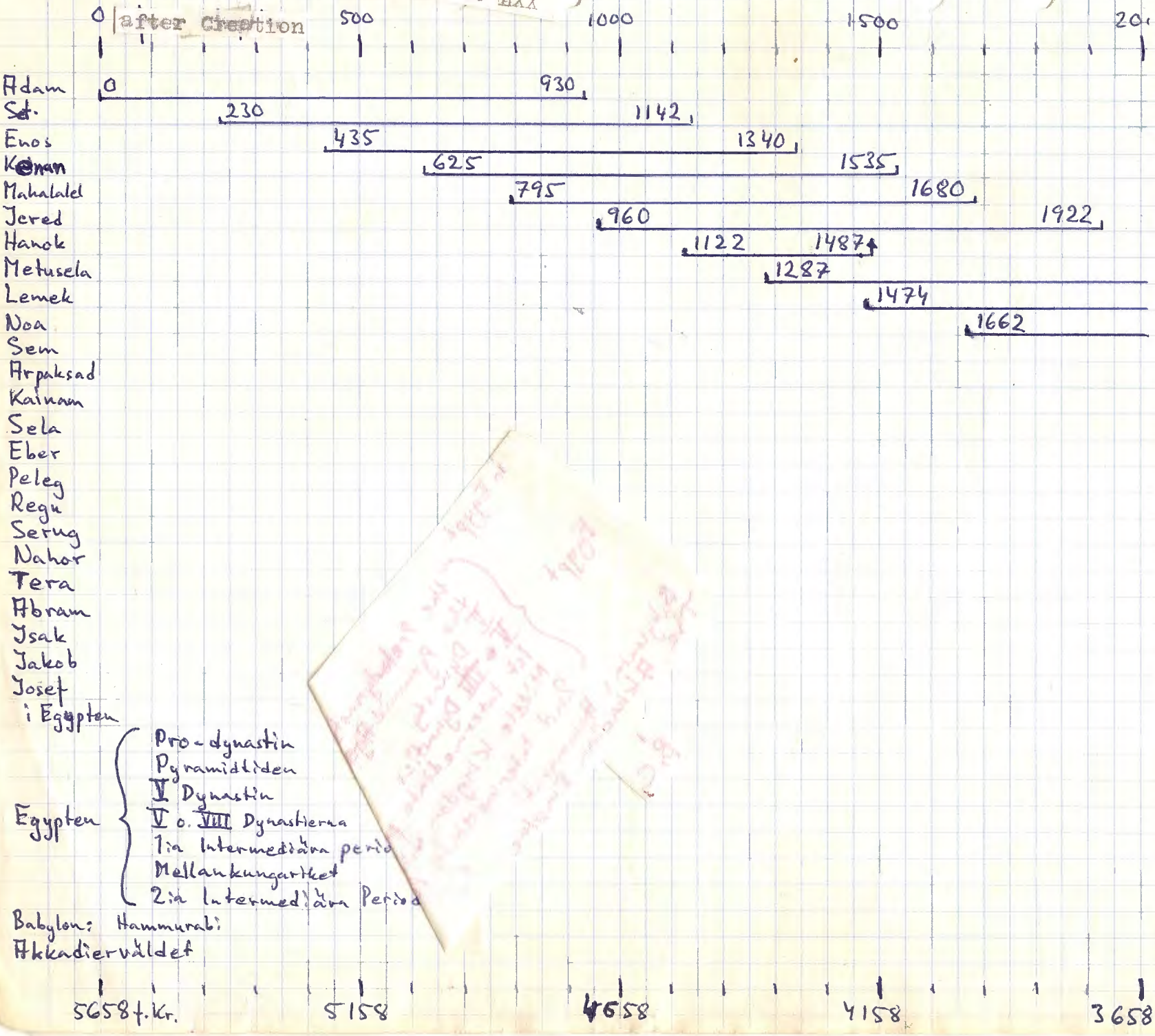

Chart II: The GENEALOGIES according to LXX 53

Om man använder sig strikt av bibelns kronologier kommer man fram till årtal som ungefär överensstämmer med de som finns i tabellen på föregående sida.[24] Detta tillvägagångssätt har emellertid ett flertal svagheter, man menar till exempel[314] att om avsikten med släkttavlorna även varit att ange hur lång tid som förflöt mellan vissa stora händelser skulle denna tid varit angiven, precis på samma sätt som patriarkernas ålder angavs i kapitel fem i moseboken. Dessutom är släkttavlan inte fullständig överallt, vi har nämligen med en person mer, nämligen Kainam, i släkttavlan sådan den återges i Lukas[25] jämfört med 1 Mosebok 11.[53] Detta gör att vi inte med bestämdhet kan säga hur de olika släktledens årtal skall räknas i förhållande till varandra.

Ett tredje argument är att släkttavlornas uppställning och innehåll bland annat är gjord som den är av skäl som har med inlärning att göra. De olika släkttavlorna, före och efter floden, är nämligen helt symmetriska. De är uppställda på så sätt att var och en av dem innehåller tio patriarker, varav den tionde har tre framstående söner. Ett fjärde motargument skulle vara att ett av släkttavlornas huvudsyfte var av mer pedagogisk karaktär än faktisk. Den första tavlan skulle främst gå ut på att visa hur Gud ledde dem som skulle bli förfäder till Messias och dessutom att visa hur alla dog, som en följd av synden. Den andra tavlan skulle gå ut på att visa hur påbudet: "Varen fruktsamma och föröken eder och uppfyllen jorden,." gick i uppfyllelse genom en monoton upprepning av frasen:"...och levde därefter flerahundra år och födde söner och döttrar."

För det femte menar man att det är omöjligt att de som var med i arken skulle varit samtida med Abram. För det sjätte tycks bibeln antyda att språkförbistringen och Babels torns fall måste ha inträffat mycket tidigare än vad som släktledskronologin tillåter.

För det sjunde så visar flera texter, t.ex. berättelsen om Abram att den ålder som anges för födseln av en patriarks son, i själva verket inte visar att han hade denna ålder när just denna son föddes utan snarare hans ålder när hans förstfödda föddes, vilket var ett viktigt årtal för israeliterna. Och faktum är att inte en enda av de patriarker som vi känner bakgrunden för, var patriarkens förstfödde. Detta gör att man

i viss, icke oväsentlig grad, får förlänga de perioder som en strikt kronologi anger. För det åttonde är det uppenbart att termen födde många gånger används för att beteckna till vilken släkt någon hörde. Det står t.ex. om Amram att hans hustru födde honom två söner, Aron och Mose.[26] På ett annat ställe i bibeln[27] läser vi emellertid att amramiterna, tillsammans med de familjer som utgjorde Amrams tre bröder utgjorde 8600 personer. Detta talar ganska starkt för att Amram var en förfader, snarare än en fader, till Aron och Mose. En del tyder på att liknande förhållanden skulle förefinnas i släkttavlorna.[314, 57]

Även om dessa argument faktiskt tycks vara väl underbyggda och även om de är riktiga kan man inte dra ut t.ex. släkttavla nummer två[28] hur långt som helst. Man måste begränsa sig till högst några tusental år. Dessutom vill man helst sträcka ut den del av tavlan som rör tiden efter språkförbistringen, vilket ytterligare minskar möjligheterna att få de långa tidsperioder som vanligen godtages i vanlig historieskrivning, t.ex. i samband med stenåldern. Slutligen utgör t.o.m. Gilgamesh-eposet, taget som en nedskriven muntlig tradition med verklighetsbakgrund, en kraftigt begränsande faktor vid tidsbestämningar.[315]

En möjlig förklaring till några av dessa problem kan man få genom att jämföra olika grundtexter med varandra. Man finner då att septuagintans översättning av G.T. är en bättre grundtext än den vår bibel är översatt ifrån, samt ger större åldrar och även tar med Kainan i släkttavlorna. Utgår man från denna översättning kommer man fram till att syndafloden ägde rum omkring år 3398 f.Kr (istället för 2348 f.Kr enl. vår översättning). Man får således drygt 1000 år extra på sig och detta underlättar ju mycket för att få överensstämmelse med de datum som är angivna i gamla kulturer som t.ex. de egyptiska och babylonska. (Se tabell sid 27a-e.)[53] En sådan förklaring överensstämmer också med N.T. Apokryfiska böcker (sid. 27 fig)[51]

second century A.D. Both of the other textual traditions are centuries older, the Septuagint going back approximately to 250 B.C. and the Samaritan Pentateuch to beyond 400 B.C. Observe the differences in the table which follows:

TABLE I

Comparison of genealogies of MT, LXX, and Samaritan Pentateuch

	MASSORETIC TEXT [MT] existing since 100 A.D.			SEPTUAGINT [LXX] existing since 250 B.C.			SAMARITAN PENTATEUCH existing since 400 B.C.		
			Total			Total			Total
Adam	130	800	930	230	700	930	130	800	930
Seth	105	807	912	205	707	912	105	807	912
Enos	90	815	905	190	714	905	90	815	905
Cainan	70	840	910	170	740	910	70	840	910
Mahaleel	65	830	895	165	730	895	65	830	895
Jared	162	800	962	162	800	962	62	785	847
Enoch	65	300	365	165	200	365	65	300	365
Methuselah[16]	187	782	969	187	782	969	67	653	720
Lamech	182	595	777	188	565	753	53	600	653
Noah	500	450	950	500	450	950	500	450	950
Shem	100	500	600	100	500	600	100	500	600
Arphaxad	35	403	438	135	400	535	135	303	438
Cainan				130	330	460			
Saleh	30	403	433	130	330	460	130	303	433
Eber	34	430	464	134	270	404	134	270	404
Peleg	30	209	239	130	209	339	130	109	239
Reu	32	207	239	132	207	339	132	107	239
Serug	30	200	230	130	200	330	130	100	230
Nahor	29	119	148	179	125	304	79	69	148

TABLE I

Comparison of genealogies of MT, LXX, and Samaritan Pentateuch

	MASSORETIC TEXT [MT] existing since 100 A.D.			SEPTUAGINT [LXX] existing since 250 B.C.			SAMARITAN PENTATEUCH existing since 400 B.C.		
			Total			Total			Total
Adam	130	800	930	230	700	930	130	800	930
Seth	105	807	912	205	707	912	105	807	912
Enos	90	815	905	190	714	905	90	815	905
Cainan	70	840	910	170	740	910	70	840	910
Mahaleel	65	830	895	165	730	895	65	830	895
Jared	162	800	962	162	800	962	62	785	847
Enoch	65	300	365	165	200	365	65	300	365
Methuselah[16]	187	782	969	187	782	969	67	653	720
Lamech	182	595	777	188	565	753	53	600	653
Noah	500	450	950	500	450	950	500	450	950
Shem	100	500	600	100	500	600	100	500	600
Arphaxad	35	403	438	135	400	535	135	303	438
Cainan				130	330	460			
Saleh	30	403	433	130	330	460	130	303	433
Eber	34	430	464	134	270	404	134	270	404
Peleg	30	209	239	130	209	339	130	109	239
Reu	32	207	239	132	207	339	132	107	239
Serug	30	200	230	130	200	330	130	100	230
Nahor	29	119	148	179	125	304	79	69	148

[In each case the first column gives the age at birth of the next in line.]

second century A.D. Both of the other textual traditions are centuries older, the Septuagint going back approximately to 250 B.C. and the Samaritan Pentateuch to beyond 400 B.C. Observe the differences in the table which follows:

TABLE I

Comparison of genealogies of MT, LXX, and Samaritan Pentateuch

	MASSORETIC TEXT [MT] existing since 100 A.D.			SEPTUAGINT [LXX] existing since 250 B.C.			SAMARITAN PENTATEUCH existing since 400 B.C.		
			Total			Total			Total
Adam	130	800	930	230	700	930	130	800	930
Seth	105	807	912	205	707	912	105	807	912
Enos	90	815	905	190	714	905	90	815	905
Cainan	70	840	910	170	740	910	70	840	910
Mahaleel	65	830	895	165	730	895	65	830	895
Jared	162	800	962	162	800	962	62	785	847
Enoch	65	300	365	165	200	365	65	300	365
Methuselah[16]	187	782	969	187	782	969	67	653	720
Lamech	182	595	777	188	565	753	53	600	653
Noah	500	450	950	500	450	950	500	450	950
Shem	100	500	600	100	500	600	100	500	600
Arphaxad	35	403	438	135	400	535	135	303	438
Cainan				130	330	460			
Saleh	30	403	433	130	330	460	130	303	433
Eber	34	430	464	134	270	404	134	270	404
Peleg	30	209	239	130	209	339	130	109	239
Reu	32	207	239	132	207	339	132	107	239
Serug	30	200	230	130	200	330	130	100	230
Nahor	29	119	148	179	125	304	79	69	148

[In each case the first column gives the age at birth of the next in line.]

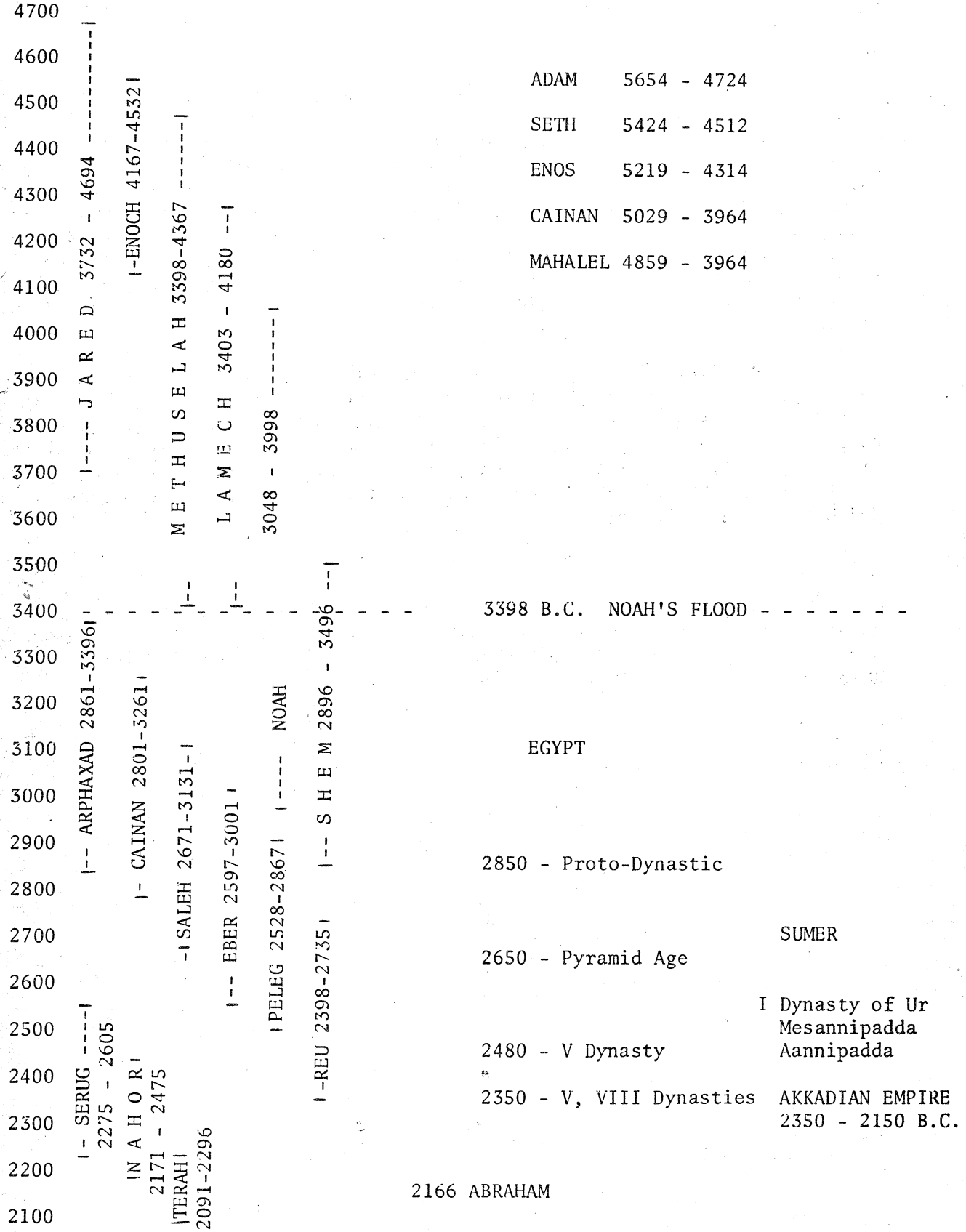
One thing needs to be clearly understood concerning this comparison of genealogies. We are not comparing our English Bible with a Greek translation and another extra-Biblical source. Instead, we are comparing three different traditions[17] which trace their history back to Hebrew texts of the Old Testament Scriptures. Though we do not possess copies of the other two genealogies in *Hebrew*, both the Septuagint and the Samaritan Pentateuch are accepted as reliable witnesses that the other two existed at one time in the Hebrew Scriptures. It is often said that the Septuagint is unreliable because "the Greeks changed the numbers of the genealogies to coincide with a particular chronological belief." A quick comparison in the above table between the ages given in the Septuagint [LXX] and the Samaritan Pentateuch show that, in many cases, but not all, the Samaritan Pentateuch is identical with the Sept-

* * * * * * * * * * *

[16] Methuselah's dates are given as preserved in Codex Alexandrinus. Most mss. of the LXX give 167 and 802 for Methuselah, obviously an error, as it would have Methuselah living after the Flood.

[17] "Tradition" in this case refers to a continuation of one particular text-type down to the present time, such as that text of Genesis 5 and 11 which was translated into the Greek language in the LXX and thus preserved, or that genealogy which was preserved in a unique text in the Samaritan Pentateuch.

TABLE III ADAM TO ABRAHAM

B.C.	HEBREWS	EGYPT	MESOPOTAMIA
2400			
	2396 Terah born	Old Kingdom c. 2650 - 2150	
2350			Akkadian Empire c. 2350 - 2150
2300			
2250			
2200			
	2166 Abraham born	1st Intermediate Period	
2150		c. 2150 - 2052	
2100	2091 Terah dies Abraham enters Canaan	Middle Kingdom c. 2052 - 1780	III Dynasty of Ur Urnammu Shulgi
2050	2055 Isaac born		
	2006 Jacob born	XI Dynasty	Shusin Ibbisin
2000			
		1991 Amenemhet I 1971 Sesostris I	
1950			
	1929 Jacob to Padan Aram	1929 Amenemhet II 1897 Sesostris II	BABYLON
	1875 Jacob enters Egypt	1878 Sesostris III	I Dynasty
	1859 Jacob dies		
1850		1840 Amenemhet III	
1800	1806 Joseph dies		
		2nd Intermediate Period c. 1780 - 1570	
			Hammurabi 1728 - 1686
1700			
		Period of the Hyksos c. 1670 - 1570	
1650			
			ASSYRIA
1600			
		1570 Amosis	Shamshi Adad II
1550		1545 Amenophis I	Ishme Dagan II
		1524 Thutmosis I,II	
1500		1501 - 1448 Hatshepsut	
		1502 Thutmosis III	
1450			
	1446 Exodus	1448 Amenophis II	

27d.

The key to the proper chronology from this date onward lies in verse 7 where it is noted that from that date there were to be *two* sources of oppression, the Philistines and the Ammonites. Judges 10:8 through 12:15 records the period of Ammonite oppression and Israelite judges for the eastern part of Israel, and Judges 13 forward tells of the 40 years of Philistine oppression. These two periods of time run concurrently, and not consecutively, one in the east and one in the west. We are told precisely when the period of Philistine oppression ends, in I Samuel 7:9 at Ebenezer, so this date is certain. The date of Eli is also known, in relation to this, for I Samuel 7:2 says that 20 years elapsed between the time that the ark was returned to Israel and the end of the Philistine oppression.[39] It seems evident also, from the description of the idolatrous practices at Shiloh in Judges 21, that this period of civil disorder came within this period, probably before the Philistines razed the city.

TABLE IV. EXODUS TO SOLOMON

B.C.	Reference		Historical Event or Person					
1446			Exodus					
1406			Entrance into Canaan					
1405			Destruction of Jericho					
1396	Judges	3:8	Mesopotamian oppression	8 yrs				
1388		3:11	Othniel	40 "				
1348		3:14	Moab	18 "				
1330		3:30	Ehud	80 "				
1250		4:3	Jabin	20 "				
1230		5:31	Deborah	40 "				
1190		6:1	Midian	7 "				
1183		8:28	Gideon	40 "				
1143		9:22	Abimelech	3 "				
1140		10:2	Tola	23 "				
1117		10:3	Jair	22 "				
		In the West					*In the East*	
1095		13:1	Philistine	40 yrs		10:8	Ammon	18 yrs
1075		16:31	Death of Samson	20 "	1077	12:7	Jepthah	6 "
	I Sam.	7:2	Ark is captured		1071	12:8	Ibzan	7 "
					1064	12:11	Elan	10 "
1055	I Sam.	7	Ebenezer		1054	12:13	Abdon	8 "
1051			Saul is crowned					
1011	Acts	13:21	David is crowned					
971	I Kings	2:11	Solomon begins to reign					

* * * * * * * * * * *

[39] Merrill, *op. cit.* p. 194 cites archaeological evidence for dating the destruction of Shiloh during this period. He gives 1050 B.C. for a date, which is certainly close to our date. This could have occurred any time during the last 20 years of the Philistine oppression.

heligbet. Ty Hans wrede warar blott et ögonblick; i Hans ynnest är lif.

8. På samma sätt nedföllo alle helige wid JESU fötter, och sade med en röst: Du äst kommen, o Du werldens Återlösare, och har werkligen upfyllt allting, som Du lät förutsäga genom din lag och dina heliga profeter.

9. Genom ditt kors har Du återlöst de lefwande, och har kommit ned til oß, på det Du genom din död på korset måtte befria oß ifrån helwitet, och genom din magt ifrån döden.

10. O HErre! likasom Du satt din härlighets standar i himmelen, och upsatt tecknet af din återlösning, just ditt kors på jorden; likaså, o HErre! sätt segertecknet af ditt kors i helwitet, at dödens herrawälde icke må wara längre.

11. Då utsträckte HErren sin hand, gjorde korstecknet öfwer Adam, och öfwer alla sina heliga.

12. Och sedan Han fattat Adam med sin högra hand, upsteg Han ur dödsboningen, och alla Guds helgon följde Honom.

13. Då ropade den konungslige profeten David med wäldig röst, och sade: Sjunger HErranom en ny sång, ty Han har gjort under; Hans högra hand och hans heligbets arm har förskaffat Honom segern.

14. HErren har gjort sin salighet känd: inför hedningarnes ögon har Han uppenbarat sin rättwisa.

15. Och hela mängden af helgon swarade, sägande: Denna heder njuta alla Hans helige, Amen. Priser HErran!

16. Derefter utropade profeten Habakuk, och sade: Du gick ut til ditt folks frälsning, ja, för ditt folks frälsning.

17. Och alla helgonen sade: Wälsignad ware Han som kommer i HErrans Namn: ty HErren har uplyst oß. Denne är wår Gud i all ewighet; Han skall regera öfwer oß i ewinnerliga tidehwarf, Amen.

18. På samma sätt talade alle profeterne heliga ting til Hans pris, och följde HErran.

Cap. 20.

1. CHRISTUS lemnar Adam åt öfwerängeln Michael. 3. De möta Enoch och Elijah i himmelen, 5. och äfwen den wälsignade röstaren hurn han kom til pa-

den Tisbiten, som blef borttagen i en brinnande wagn.

4. Hittils hafwe wi warit här, och hafwe icke smakat döden, men ärne nu återwända wid Antichrists ankomst, wäpnade med guddomliga tecken och underwerk, at ingå strid emot honom, och af honom bli slagne i Jerusalem, och åter uptagas lefwande i skyarne efter tre dagar och en half.

5. Och medan den helige Enoch och Elijah berättade detta, si, då kom der en annan man i et eländigt utseende, med korstecknet på sina axlar.

6. Och när alla helgonen sågo honom, sade de til honom: Ho äst du? ty ditt ansigte liknar en röfwares; och hwi bär du et kors på dina axlar?

7. Härtil swarade han, och sade: I sägen rätt, ty jag war en röfware, som begick allt slags ondt på jorden.

8. Och Judarne korsfäste mig jemte JESUS: och jag har sett de förwånande ting som skedde i skapelsen wid HErrans JESU korsfästelse.

9. Och jag trodde Honom wara alla tings Skapare, och den Allsmägtige Konungen; och jag bad Honom, sägande: HErre! tänk på mig när Du kommer i ditt rike.

10. Han gjorde genast affeende på min bön, och sade til mig: Sannerligen säger jag dig: i dag skall du wara med mig i paradis.

11. Och Han gaf mig detta korstecken, sägande: Bär detta, och gack in i paradis; men om ängeln, paradisets wäktare, icke will insläppa dig, så wisa honom korstecknet, och säg til honom: JESUS CHRISTUS, som nu är korsfäst, har sändt mig hit til dig.

12. När jag gjorde detta, och sade allt detta för ängeln, paradisets wäktare, och han hörde det, öppnade han genast portarne, införde mig, och ställde mig til höger i paradiset.

13. Stå här en liten stund, til deß Adam, menniskoslägtets fader, inträder, med alla sina söner, som äro den korsfäste JESU CHRISTI helige och rättfärdige tjenare.

14. När de hörde hela denna berättelse af röfwaren, sade alle patriarkerne med en röst: Wälsignad ware Du, Allsmägtige Gud, Fader af ewig godhet och Fader af förbarmanden, Du som wisat sådan ynnest åt deße [illegible] och återfört

Deßa äro de guddomliga och heliga hemligheter som wi sågo och hörde. Jag Charinus och Lenthius hafwa icke tillåtelse at uttala de andra Guds hemligheter, såsom ärkeängeln Michael befallde oß,

2. Sägande: Går med mina bröder til Jerusalem, och fortfarer i böner at omtala och förhärliga JESU CHRISTI upståndelse, då j nu sen at Han uppwäckt eder ifrån de döda på samma gång som Sig sjelf.

3. Och j skolen icke tala wid någon man, utan sitta såsom stumma personer, tils den stunden kommer, då HErren will tillåta eder at berätta hemligheterna af Hans Guddom.

4. Ärkeängeln Michael befallte oß widare at gå öfwer Jordan, til et förträffligt och bördigt landskap, hwarest äro många som upstodo ifrån de döda tillika med oß til wittnesbörd om Christi upståndelse.

5. Ty wi hafwe haft oß endast tre dagar förunnade ifrån de döde, som upstodo at fira wår HErres Påska med wåra fäder, och at bära wårt wittnesbörd för HErren CHRISTUS, och wi äre döpte i den heliga floden Jordan. Och nu ses de icke af någon enda.

6. Detta är så mycket som Gud tillåtit oß berätta för eder; priser derföre och hedrer Honom och bättrer eder, och Han skall wisa eder sin barmhertighet. Frid ware med eder af HErren Gud JESU CHRISTO, alles wår Frälsare! Amen, Amen, Amen.

7. Och sedan de slutat skrifwa, och hade skrifwit på tu särskilta pappersark, lemnade Charinus hwad han skrifwit, i händerna på Annas, och Caiaphas, och Gamaliel.

8. Lenthius gaf likaså hwad han hade skrifwit, i händerna på Nikodemus och Josef; och de wordo i en hast förwandlade i öfwermåttan hwita skepnader, och sågos aldrig mera.

9. Men hwad de hade skrifwit befans fullkomligt öfwerensstämmande, så at det ena icke innehöll en bokstaf mer eller mindre än det andra.

10. När hela Judarnes församling hörde alla deßa förwånande berättelser af Charinus och Lenthius, sade de til hwarandra: Allt detta är i sanning skedt af Gud, och wälsignad ware HErren JESUS i ewigheters ewigheter, Amen.

11. Och de gingo alle ut med stort he-

Cap. 22.

1. Pilatus går til templet; sammankallar föreståndarne, de skriftlärde och lärarne; 2. befaller at dörrarne skola stängas, och Skriftens bok frambäras, och låta Judarne berätta hwad de werkligen weta om CHRISTO. 14. De förklara at de korsfäste CHRISTUM af owetenhet, och at de nu weta at Han är Guds Son, enligt Skrifternas wittnesbörd, dem de ransakade, sedan de hade dödat Honom.

Derefter gick Pilatus til Judarnes tempel, och sammankallade alla de skriftlärde och lagens lärare, och gick med dem in i templets helgedom,

2. Och befallte at alla dörrar skulle stängas, och sade til dem: jag har hört at j hafwen en wiß stor bok i detta tempel: jag begär derföre at den blir för mig frambragt.

3. Och när den stora boken blef framburen af fyra tempeltjenare, prydd med guld och ädla stenar, sade Pilatus til dem alla: Jag beswär eder wid edra fäders Gud, som gjort och befallt at detta tempel skulle byggas, at j icke döljen sanningen för mig.

4. J weten allt hwad som skrifwet är i denna bok; säger mig derföre nu, om Juti skrifterna funnit något om denna JESUS som j korsfäst, och wid hwad tid i werlden Han bör wara kommen: wiser mig detta.

5. Sedan han beswurit Annas och Caiaphas, befallte han de öfriga som woro med dem, at gå ut ur helgedomen,

6. Och de stängde alla templets och helgedomens dörrar, och sade til Pilatus: du har låtit oß swära, o domare! wid detta tempels byggnad, at för dig uppenbara hwad sant och rätt är.

7. Sedan wi hade korsfäst Jesum, icke wetande at Han war Guds Son, utan förmodade at Han gjorde sina underwerk genom trollkonster, höllo wi en stor sammankomst i detta tempel.

8. Och då wi öfwerlade med hwarandra om de underwerk som JESUS hade gjort, funno wi många wittnen af wår eget land, som försäkrade at de hade sett Honom lefwande efter Hans död, hört Honom samtala med sina lärjungar, och sett Honom upfara til himlarnes höjd, och dit ingå;

9 Och wi hafwe sett twenne wittnen

274

femhundra år skulle CHRISTUS, Guds älskeligaste Son, komma til jorden,

12. Och wi besinnade widare, at til äfwenthyrs war Han den sanne Israels Gud, som sade til Mose: du skall göra wittnesbördets ark; twå alnar och en half skall wara längden deraf, och en aln och en half bredden deraf, och en aln och en half höjden deraf.

13. Af dessa fem alnar och en half för byggandet af Gamla Testamentets ark förnummo wi och erkände, at wid fem och et halft tusende år skulle JESUS CHRISTUS komma i en kropps ark eller tabernakel;

14. Och så bewittna wåra skrifter, at Han är Guds Son och Israels Herre och Konung.

15. Och emedan efter Hans lidande wåre förnämste prester woro förwånade öfwer de tecken som skedde för Hans skull, öppnade wi denna bok at utforska alla slägtleder ända ned til Josefs och Marias, JESU moders slägtled, i förmedan at Han war af Davids säd;

16. Och wi funno berättelsen om skapelsen, och wid hwilken tid Han gjorde himmelen och jorden, och den första menniskan Adam, och at derifrån intil floden woro twåtusen twåhundra och tolf år.

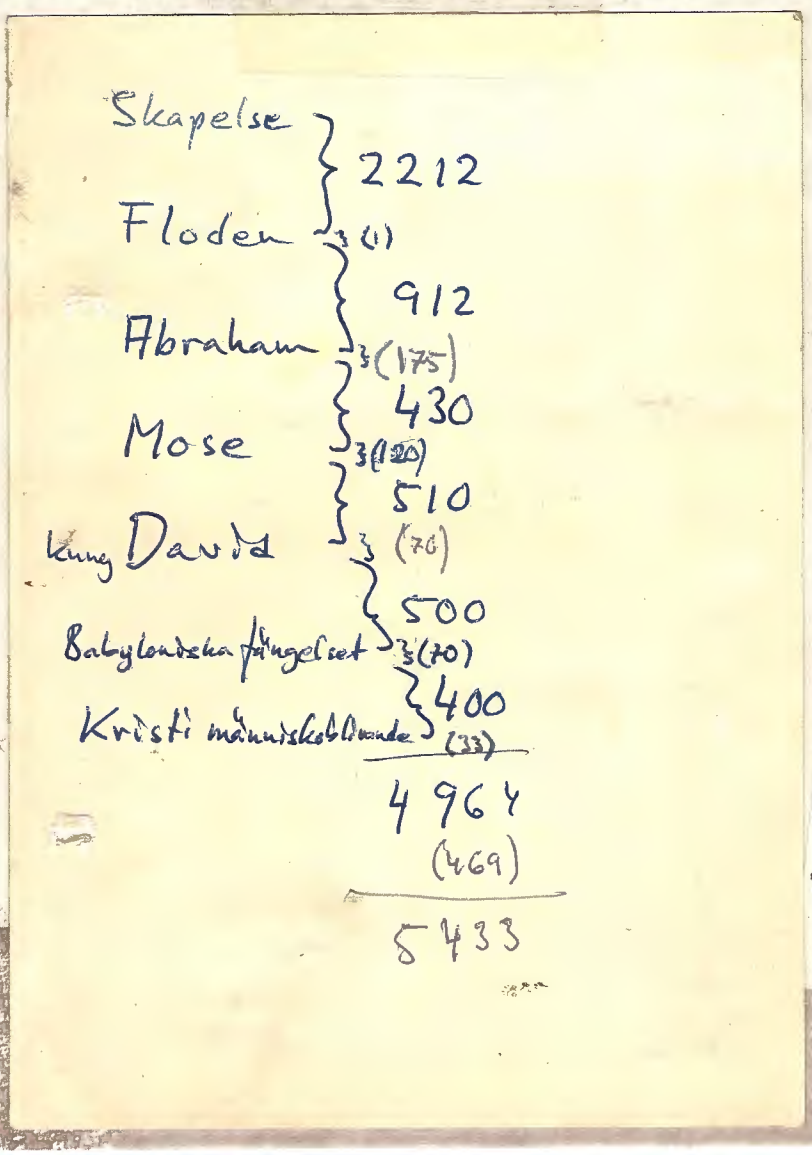
17. Och ifrån floden til Abraham niehundra och tolf år. Och ifrån Abraham til Mose fyrahundra och trettio år. Och ifrån Mose til Konung David femhundra och tio år.

18. Och ifrån David til Babyloniska fängelset femhundra år. Och ifrån Babyloniska fängelset til Christi menniskobliswande fyrahundra år.

19. Summan af allt detta stiger til femtusen och et halft (tusen).

20. Och sålunda är det klart, at JESUS, som wi korsfäste, är JESUS CHRISTUS Guds Son, och sann och Allsmägtig Gud. Amen.

I den heliga Treenighetens Namn, så slutas wår Frälsares JESU CHRISTI Handlingar, hwilka kejsaren Theodosius den store fann i Jerusalem, i Pontii Pilati domsal ibland offentliga urkunder; de äro upteckade i Romerska kejsaren Tiberii Cæsars nittonde år, och i sjuttonde året af Herodis Sons Herodis, konungens i Galiléen regering, den 8 Cal. April, som är den 23 dagen af Mars månad i CCII Olympiaden, då Josef och Caiaphas woro Judarnes föreståndare; warande en historia skriwen på Ebreiska af Nikodemus, öfwer hwad som tildragit sig efter wår Frälsares korsfästelse.

27 g.

Apostlarn

Det är bekräftadt af Ambrosius, samlades och gjorde efter allmän rädp hwilken djefwulens mörker är uppenb dikta, at hwar Apostel införde en arti en predikan af Augustinus, anförd af artikel war på följande sätt införd af

"Petrus: 1. Jag tror på Gud Fa
"Johannes: 2. Skapare af himme
"Jakob: 3. Och på JESUM CH
"Andreas: 4. Hwilken aflad är a
"Philippus: 5. Pint under Pontii 6. Nederstigen til helwit

GOSPEL ACCORDING TO NICODEMUS CH. 22

EMUS. *Christ.*

thousand) years, Jesus Christ was to come in the ark or tabernacle of a body;

14 And so our Scriptures testify that he is the Son of God, and the Lord and King of Israel.

15 And because, after his suffering, our chief priests were surprised at the signs which were wrought by his means, we opened that book to search all the generations down to the generation of Joseph and Mary the mother of Jesus, supposing him to be of the seed of David;

16 And we found the account of the creation, and at what time he made the heaven and the earth, and the first man Adam, and that from thence to the flood, were two thousand two hundred and twelve years.

17 And from the flood to Abraham, nine hundred and twelve. And from Abraham to Moses, four hundred and thirty. And from Moses to David the king, five hundred and ten.

18 And from David to the Babylonish captivity, five hundred years. And from the Babylonish captivity to the incarnation of Christ, four hundred years.

19 The sum of all which amounts to five thousand and half (a thousand).

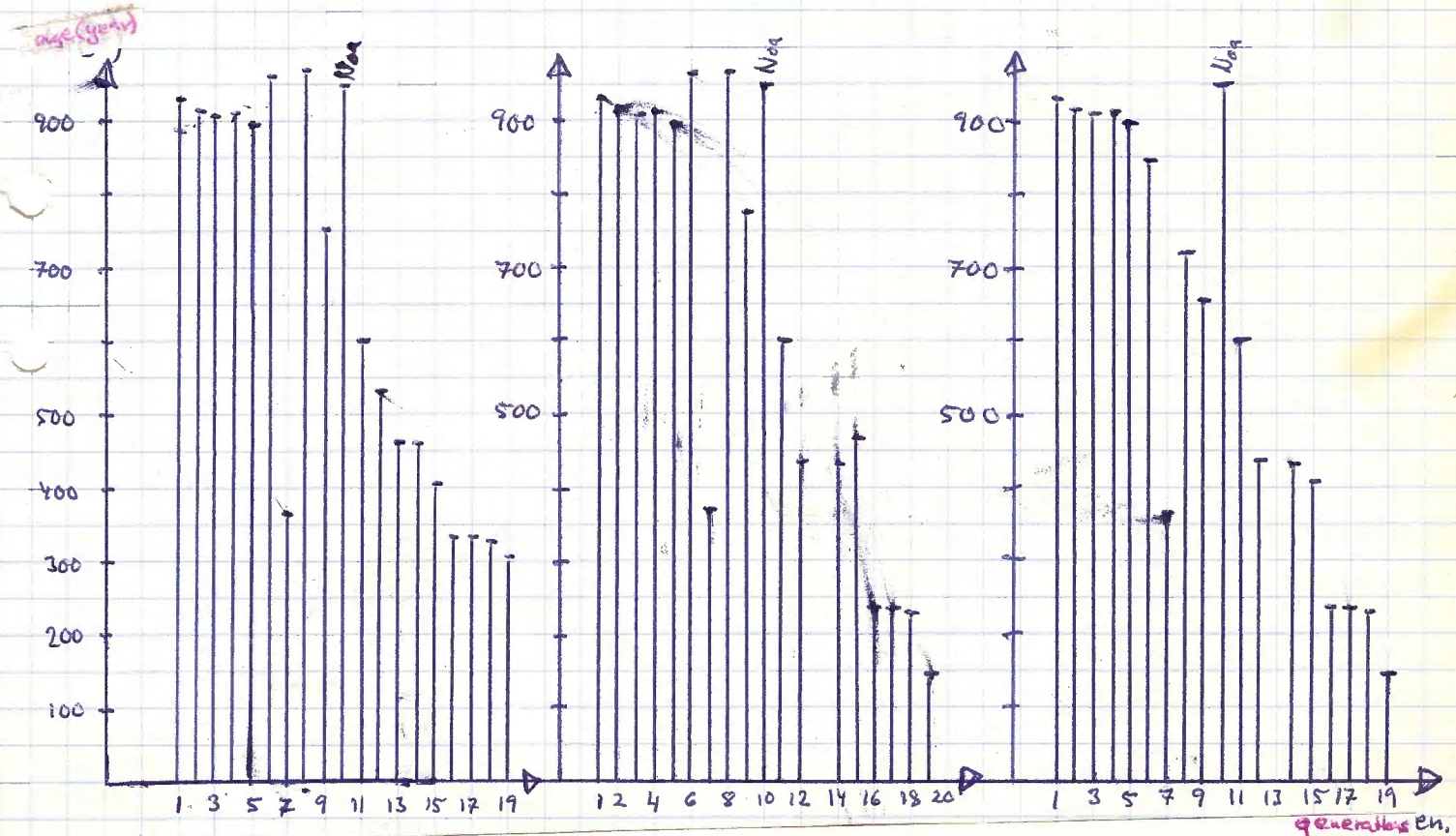
20 And so it appears that Jesus, whom we crucified, is Jesus Christ the Son of God, and true and Almighty God. Amen.

¶ *In the name of the Holy Trinity, thus end the Acts of our Saviour Jesus Christ*

79

Degeneration due to self-fertilization in corn. The plant to the left represent the original genetic stock. Thereafter comes the consecutive generations with selffertilization.
From Winchester

according to LXX

according to the Massorette text

according to the samaritan pentateuch

Floden

När vi nu kommer till det som är kärnan i den så kallade katastrofismen börjar vi närma oss historisk tid. Floden antas ju nämligen ligga så nära oss i tiden, att den måste ha ägt rum en mycket kort tid innan de äldsta kända berättelserna ur historien. Detta medför också att vi ligger mycket nära denna stora katastrof i geologisk tid räknat. Om vi därför delar den åsikt som många av katastrofismens förespråkare har, nämligen att en ofantlig geologisk aktivitet ägde rum under floden, medför detta att vår världs ytstruktur är i stort sett densamma nu som den var vid slutet av, eller åtminstone några år efter floden. Detta med några viktiga undantag, t.ex. många arktiska regioner som en längre eller kortare tid efter syndafloden antas ha varit beklädda med inlandsis.

Katastrofismen härstammar som teori ifrån en av de äldsta bevarade skrifter som finns, nämligen bibeln. Det är därför helt naturligt att man därifrån hämtar så mycket som möjligt när man vill försöka specificera vad katastrofismen går ut på. Det är också naturligt att man använder denna källa som riktlinje när man försöker bygga vidare på sin katastrofistiska historiesyn. Man tar alltså en text från bibeln som är av betydelse och tittar efter vilka variationer som är möjliga vad gäller tolkningen av denna. På så sätt får man en riktlinje att söka utefter i den vetenskapliga forskningen. Man får en teori att försöka bevisa. Tillvägagångssättet är detsamma som används av evolutionister och andra vetenskapsmän.

Låt oss därför till en början titta lite på vad bibeln säger om denna händelse. Det talas om en man som byggde en ark i vilken alla levande varelser, förutom dem som hade vattnet som sin viktigaste livsbetingelse och sålunda kunde klara sig genom en vattenkatastrof med livet i behåll, infördes och på så sätt blev räddade. Det talas om att dessa sålunda överlevande fick vara kvar i 371 dagar i denna ark innan förhållandena var sådana på jorden att dessa överlevande

kunde klara sig själva i naturen igen. Det talas om att floden var så omfattande att den var en världsomfattande översvämning som inte bara översvämmade alla slätter och lågland men till och med övertäckte de högsta bergen! [29] Vilka emellertid inte nödvändigtvis var så höga som de vi har idag, man antar ju att flertalet bergskedjor bildades i samband med floden och att det landskap som fanns innan floden uppvisade mindre höjdskillnader och tecken på erosion.[316]

Storleken på arken finns noga angiven och blir omräknat i deplacement närmare 20000 ton. Frågan är bara hur en enda båt, även om den var stor, kunde rymma alla de olika djurarter som kom att överleva floden. Eftersom Noa var tillsagd att ta med sig ett par av varje art och dessutom ytterligare sex par av varje ren djurart, naturligtvis med undantag av de djur som levde i vatten och möjligen också med vissa andra undantag, måste den enda lösningen bli att antalet verkliga arter, dvs skapade arter eller baraminer, är avsevärt mycket mindre än det antal som finns i världen idag, så som vi klassificerar dem.[317] Det finns också en annan sak i bibeln som pekar på att så var fallet. Det står nämligen om Adam [30] att han på samma dag som han skapades gav namn åt alla djuren. Därefter föll en tung sömn över honom och Gud byggde en kvinna åt honom. Vi finner alltså att på den sjätte skapelsedagen skapades alla djuren, sedan människan, vilken i sin tur gav namn åt alla djuren, och slutligen skapades kvinnan. Tydligen tog det inte lång tid att namnge alla de arter som fanns. Kanske några timmar. Detta är ytterligare ett starkt argument för att antalet baraminer i världen aldrig varit särskilt stort.[134]

Det är här "evolutionen" kommer in. Inom varje skapad art kan nämligen en variation äga rum inom vissa gränser. Detta ser vi ju exempel på överallt omkring oss. Varje individ är olika, människogrupper är olika, vare sig man ser på små grupper som olika släkter och byar eller på större grupper som landsdelar, länder, grupper av länder eller, där skillnaden är som störst, raser. Förhållandena är likartade för alla arter, men i olika grad. En del arter är sålunda ganska lika över hela vårt klot medan andra visar en väldig variation. Graden av variation är bl.a. beroende dels av den tid som

förflyter mellan varje generationsväxling, dels av artens fallenhet för variation, men också av dess tendenser att vara stationära. Det är nämligen så att ju mer avskild en grupp individer är från en annan, fortplantningsmässigt sätt, ju mer kommer den småningom att skilja sig från den andra. Det förtjänar emellertid att klargöras att denna variation endast sker inom de s.k. baramingränserna och att sålunda ingen baramin kan genom mutationer och dylikt tänkas övergå i en annan.[207]

Det faktum att floden varade så länge att den och dess verkningar tvingade Noa och hans skyddslingar att hålla sig kvar i arken så länge som över ett år, är i sig självt ett starkt stöd för flodens stora omfattning och efterverkningar. Exakt hur floden kom och gick, hur djup den var och vilka krafter som var i omlopp vet vi mycket litet om, men det framgår i alla fall att det till en början var en period på fyrtio dagar då floden kom med sitt vatten över jorden, att vattnet raskt avtog efter etthundrafemtio dagar då arken stannade på Ararats berg, att ett flertal bergstoppar var synliga efter 224 dagar, att ett friskt olivlöv fanns tillgängligt efter 278 dagar [318] och slutligen att marken efter 371 dagar var alldeles torr. Det är ju inte särskilt troligt att det just efter så och så många dagar plötsligt hände att dessa olika ting ägde rum, utanmaturligtvis var detta händelser som skedde gradvis. Det som sålunda omtalas för en viss dag var kanske även sant för dagen innan, men i mindre utsträckning.[319]

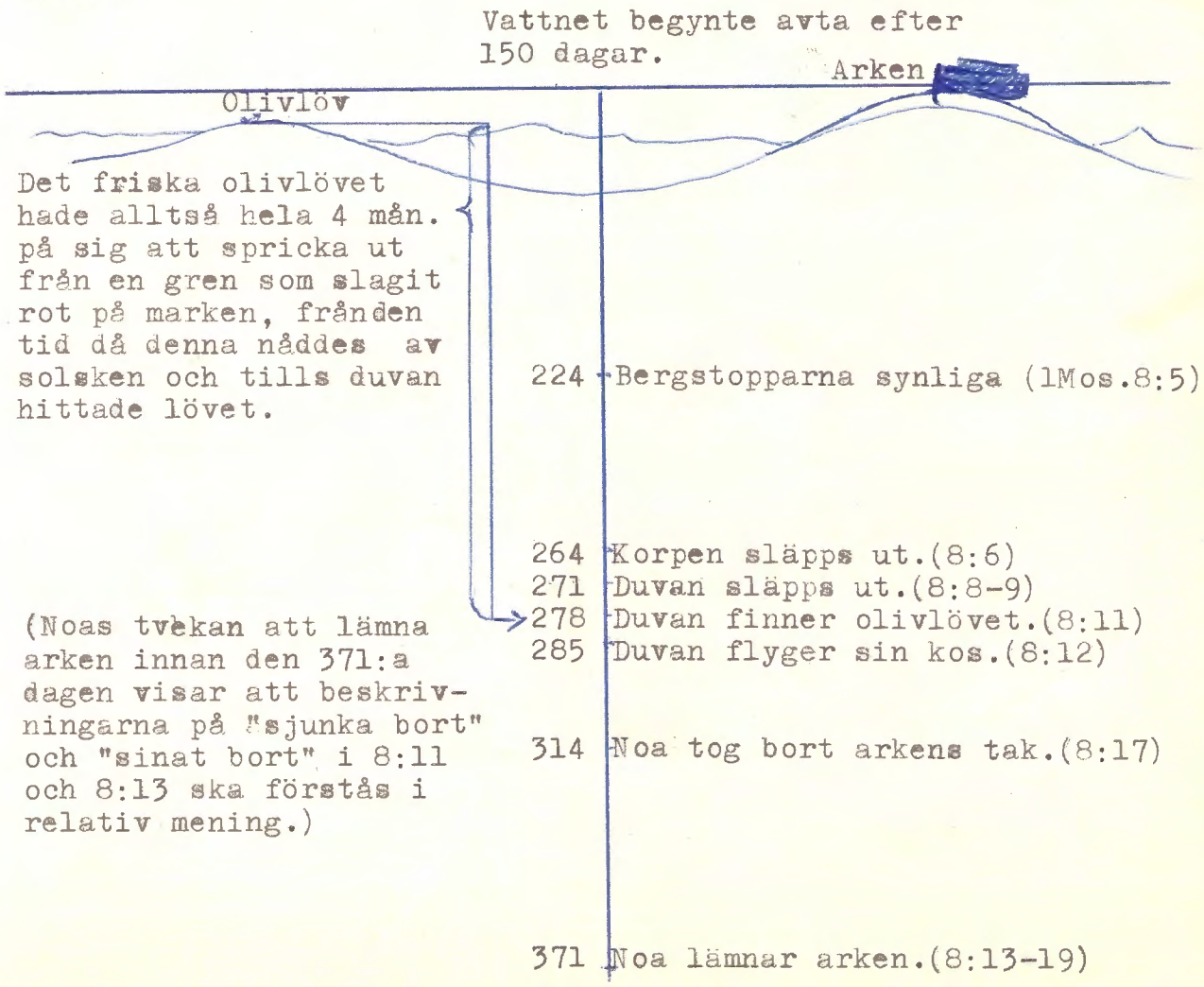
Hur floden betedde sig de första 150 dagarna finns det några olika uppfattningar om, vilka alla bygger på samma texter; "Ty sju dagar härefter skall jag låta det regna på jorden i fyrtio dagar och fyrtio nätter,..." [31] "Och ett regn kom över jorden i fyrtio dagar och fyrtio nätter." [32] "Och floden kom över jorden i fyrtio dagar, och vattnet förökade sig och lyfte arken, så att den flöt högt uppe över jorden",[33] "Och vattnet fortfor att stiga över jorden i etthundrafemtio dagar."[34] "Då (150 dagar)... och djupets källor och himlens fönster tillslötos, och regnet från himlen upphörde."[35] Någon menar att efter

40 dagar hade floden stigit tillräckligt för att arken skulle börja flyta,[411] och att vattnet sedan ökade mer och mer fram till den 150:nde dagen då de började avta. Andra menar att floden redan efter 40 dagar hade nått sin fulla höjd och att denna höjd sedan bibehölls tills den 150:nde dagen.[320,135] Slutligen påpekar man även att uttrycket "vattnet vek bort ifrån jorden mer och mer"[36] bokstavligt kan översättas "de avtog gående och återvändande", vilket skulle peka på ett tidvattensförhållande som i sin tur skulle kunna förklara något av hur de olika strata nedlades.[136]

FLODENS AVTAGANDE [321]

Floden nådde sin högsta höjd redan efter 40 dagar. Men 221 dagar behövdes för att den skulle dra sig tillbaka tillräckligt för att Noa skulle kunna lämna arken.

Proportionerna antar att vattennivån minskade i genomsnitt ca 5m/dag.

Antagandet om en världsomfattande översvämning, syndafloden, grundar sig på ett flertal uttalanden i bibeln. Vi kan t.ex. lägga märke till följande: 1. "Människorna vill jag utplåna från jorden."[37] 2."...Jag skall låta floden komma med vatten över jorden till att fördärva allt kött..."[38] 3."...bröto alla det stora djupets källor fram, och himlens fönster öppnade sig,..."[39] 4."Och vattnet steg mer och mer över jorden, och alla höga berg allestädes under himlen övertäcktes."[40] 5."Och vattnet fortfor att stiga över jorden i etthundrafemtio dagar."[41]

Dessa textavsnitt talar starkt för att det verkligen var en världsomfattande katastrof. Att så verkligen var fallet indikeras också av många geologiska fenomen. T.ex. följande: (1) Fossilens natur, (2) De skiktade bergarternas uppbyggnad. (3) Förekomsten av stora mängder vulkanisk aska och lava. (4) Utstötandet av stora mängder magma. (5) Upplyftandet av enorma bergskedjor och även av mindre kontinentalområden. (6) Bevisen för en fruktansvärd erosion. (7) Utbredningen av ismassor i tempererade områden.

Alla dessa indikatorer tagna tillsammans utgör ett kraftigt argument för våldsam geologisk aktivitet, långt utöver vad vi någonsin sett i historisk tid.[507]

Låt oss till en början titta lite på vissa omständigheter rörande flodens natur, enligt bibeln. Det står om flodens vatten att det steg femtom alnar över bergen, så att dessa övertäcktes.[42] De flesta är överens om att detta betyder att alla berg var övertäckta så att de högsta topparna var åtminstone femtom alnar under ytan, ty man menar att de femton alnarna syftar på att vattnet nådde just så högt upp på arkens sida, och eftersom denna inte stötte på grund, var minimidjupet åtminstone femton alnar. Vi kan också lägga märke till att flodens djup troligen var växlande [136] och att alla levande varelser på det torra omkom.[43]

Uttrycket "djupets källor" är för oss ett icke alldeles klart begrepp och det leder naturligtvis till några delvis skilda idéer om vad det innebar. Ingenting hindrar emellertid

att en kombination av dessa och andra idéer är vad som verkligen skedde. Man kan nämligen förstå uttrycket dels på så sätt att det syftar på oceanerna och dels så att det syftar på underjordiska reservoarer av mer eller mindre okänd natur. Tänker man sig djupens källor som de stora oceanerna så antar man att havsbottnen sprack sönder och höjdes tillräckligt för att, tillsammans med det vatten som strömmade ned från "ovanför fästet", övertäcka kontinenterna med vatten. Man understryker då det nära samband som måste föreligga mellan uttrycket "djup" i första respektive sjunde kapitlet. Men man kan också mycket väl tänka sig att uttrycket i sjunde kapitlet syftar på något slag av underjordiska reservoarer. Det är mycket möjligt att stora mängder vatten blev inneslutna i jordskorpan under de tre första skapelsedagarna. På grund av rådande höga temperaturer och tryck torde detta vatten ha varit ett mycket efftktivt lösningsmedel vilket i sin tur skulle skapa antingen kemikalierikt vatten eller vattenrik magna. Dessa stora vattenförråd tycks emellertid ha varit helt eller till största delen innestängda tiden före floden, kanske under gradvis ökande tryck och temperatur, tills slutligen jordskorpan gav vika på någon svag punkt. När sedan jordskorpan gav vika, även om det var bara på en punkt, så lössläpptes magma och vattenånga vilket i sin tur skapade en kedjereaktion av sprickortills som Skriften säger: "samma dag bröto alla det stora djupets källor fram".[322] Detta i sin tur skulle innebära att stora mängder stoft kastades ut i atmosfären, vilket dels kunde orsaka en temperaturförändring till det kallare i olika luftlager med följden att eventuell vattenånga i luften avkyldes och började kondenseras på dessa stoftkärnor, så att "himlens fönster öppnade sig".[323] Men låt oss nu titta mer ingående på tidigare omnämda geologiska fenomen. Vi tar dem ett och ett.

Fossilens natur.[508]

Stora mängder kalksten vilka innehåller skal av olika blötdjur och dessutom rester av annat havsliv indikerar ett väldigt uppbåd av levande varelser långt utöver vad som finns idag, och våldsam vattenaktivitet som spred skalen fjärran och överallt. I många kalkstensklippor finner vi vackra skalfragment som endast skulle kunnat uppstå genom en fantastisk slip-

ning av starka vattenströmmar. Blotta existensen av dessa kalkstensbäddar är ett mysterium, ty ingenting liknande dem blir till i våra dagar.

Vad gäller ben av ryggradsdjur, så blir dessa vanligen förstördapga förruttnelse eller genom att de blir söndergnagda av andra djur innan de kan fossiliseras. Fiskarna upplösas mycket kvickt i sina beståndsdelar. Men i klipporna finner vi många exempel där väldiga antal ryggradsdjur så kvickt blivit begravda att de blivit perfekt bevarade. Som exempel kan nämnas att Hugh Miller beskrev ett område i Skottland på över 25 000 km^2 där resterna av fiskar påträffades i massor, som om de hade begravts levande stimvis av fint sediment. Dom är förvridna, sammandragna, böjda med utstickande ryggrad och med fenorna utspärrade som om de dog i krampryckningar.

Det finns mängder av exempel som alla visar att begravningen av fossilerna var av en helt och hållet annan natur än någonting som sker i vår tid.

De skiktade bergarternas formation.[509]

Ett exempel räcker för att illustrera situationen i sin helhet. På Coloradoplatån, vilken sträcker sig norrut från Grand Canyon i Amerika, kan man finna cirka 5 000 meter sediment över ett område på 500 000 km^2. Några av formationerna i regionen är av bara någon meters tjocklek och sträcker sig bara ett trettiotal meter. Men de är utspridda anmärkningsvärt jämt. En av de mest enastående är "Shinarumpen", en mycket tunn formation i vilken man finner en väldig hopgyttring av små kiselstenar, vanligen mindre än fem centimeter i diameter, bestående av kvarts och annat hårt material, vilket är helt olikt allt annat i klipporna längre ner. Var det kommer från och hur det blev så jämt utspritt över ett så stort område är svårt att tänka sig. Den enda möjliga förklaringen tycks vara ofantliga kvantiteter vatten.

Ett annat säreget förhållande med klipporna i dessa stup är att fastän de antages ha behövt hundratals miljoner år för att bildas, så finns det inget som tyder på någon djup erosion med bildande av djupa flodbäddar eller andra djupa kanaler

på hela denna tid. Ändå så har idag flera tusen meter eroderats ned ganska nyligen, som floderna Green och Colorados djupa klyftor visar.

Vulkanisk aktivitet i det flydda.[510]

Vulkanisk aktivitet långt utöver vad vi någonsin hört talas om har ägt rum i det flydda. Man tänker då inte på lavabäddar som antages ha kommit till när jorden ännu var i halvflytande tillstånd, som några teorier föreslår, utan på aktivitet som ägde rum nära slutet på den tid då de fossila klipporna avlagrades. Stora områden på 500 000-800 000 km^2 förekommer i Nordvästra Pacific, Indien, Sydafrika och Australien. Låt oss titta på Columbiaplatån t.ex.: Här finns stora vidsträckta flöden, kända som "Columbia River basalterna", som består av flöde på flöde, ofta med tuff eller askbäddar emellan. Hundratals meter av dessa tuff har begravt massor av fossila löv, och på några platser har däggdjursben uppsamlats i stora kvantiteter. Kanske de mest kända av dessa bäddar är de som finns i John Day-landet i östra Oregon. De berömda hästbäddarna i Hagerman, Idaho har utrustat museum över hela världen med hundratals exemplar.

En av de mest slående situationerna finner vi i bäddarna av tuff och vulkanisk brickia i norra Yellowstone-nationalparken och gränsområdet i Montana. Här, i klippor som är 3 000 -5 000 meter höga, finner man många förstenade stockar och stubbar. Geologerna har försökt uppskatta den tid det tog för dem att begravas, genom att räkna de olika lagren och sedan beräkna hur lång tid det skulle tagit för nya jordmåner att formas efter en eruption, och för nya skogar att växa. Beräkningar på antalet lager rör sig om 20-100 ungefär, medan tidsberäkningarna uppgår så högt som till 100 000 år. Nu är det emellertid så att nyare arbeten i regionen antyder att fakta klart pekar på våldsam begravning av träden och inte på någon naturlig begravning.

Utstötandet av magma.[511]

På några platser har hela bergskedjor formats genom utstötandet av smält eller halvsmält materia från jordens inre. Så är t.ex. fallet med några av bergskedjorna i Klippiga bergen,

Kärnan av dessa består nämligen av s.k. magma. När denna magma stöttes upp lyfte den de överliggande strata högt upp i luften där de kraftigt eroderades och spolades bort varvid det nuvarande kärva bergslandskapet karvades ut. Många andra berg formades på ett likartat sätt. Bergen i Sierra Nevada, Californien formades också så, men istället för att bli upplyftade som en kupol som Klippiga bergen så kom de upp i form av en jättelik stenplatta lutad mot väst. Denna platta knäcktes längs den östra sluttningen, varvid den östra förkastningsbranten formades.

Upplyftandet av bergskedjor.[512]

Låt oss se på Björntandsplatån strax nordöst om Yellowstone. Där har ett område på åtminstone 5 000 km^2 tvingats praktiskt taget rakt upp ungefär 6 000 meter, så att klippor från Pre-Cambrium, de lägsta av alla fossila bergarter, nu ligger på 3 000 meter över havet och mer än 2 000 meter över sin omgivning. Detta har inte skett genom magmaintrång utan genom ett rent upplyftande av lagrade och kristallina bergarter. Den kraft som behövs för att åstadkomma en sådan rörelse är bortom vår fattningsförmåga.

Det hjälper inte att man försöker lösa problemet genom att säga att det tog miljontals år för att åstadkomma detta, då det inte är lättare att bevisa att trycken från nedan fanns till för långa tidsperioder än att bevisa att rörelserna skedde snabbt. Och eftersom så många av de fenomen som hör samman med dessa geologiska karaktäristika tycks peka på våldsam och snabb aktivitet, så ligger faktiskt övervikten av fakta till förmån för flodaktivitet snarare än för tidsåldrar av s.k. normal aktivitet.

Snabb och kraftig erosion.[513]

Att sådan verkligen förekommit bevisas i princip av den typ sediment som blivit bortsköljd från höglanden. På Coloradoplatån har, som sagt, ingen nämvärd erosion förekommit under hela den tid, på som man antar flera miljoner år, då 3 000 meter eller mer sediment lagrades. Erosionen har ägt rum jämförelsevis nyligen och har varit snabb. De djupa klyftor som skurits ut av floderna Green, Colorado, Lilla Colorado och

San Juan är vad geologerna kallar unga kanjoner. Om de hade funnits i miljontals år skulle dess sidor blivit nederoderade så att där varit vida, mjukt sluttande dalar i stället för djupa, stupkantade klyftor.

Ett annat tecken på kraftig erosion finner vi på slätterna öster om Klippiga bergen. När bergsmassorna reste sig, skalades den övertäckande beläggningen av sediment bort, och fördes ut över slätterna. Många kanaler, som inte är särskilt djupa men vindlande och sammanflätade har skurit sig ner i slätternas underliggande bergarter (Kritatiden). Dessa bergarter är övertäckta med sand- och grusavlagringar i form av hopflätade strömfåror där hastigt rinnande vatten ringlade sig fram och tillbaka. Gruset har burits iväg långa vägar från sin ursprungsplats, och i några fall har stenar på upp till mer än 20 cm i diameter burits iväg 250 km. Detta tyder på en väldig mängd hastigt rinnande vatten.

På Texas kust, vid Mexikanska golfen, föreligger de tertiära avlagringarna i form av serier med sammanhängande, sammanvuxna delta, vilka visar tecken på att ha förts till sin nuvarande plats genom fruktansvärda vattenströmmar.

Dessa och många fler exempel kan användas för att visa att katastrofismen verkligen har ymnigt med underlag från fakta om våldsam erosion.

Ismassor och glaciärer.[514]

Att det funnits omfattande inlandsisar kan inte förnekas, men detta faktum kan mycket väl överensstämma med katastrofistisk geologi:

Man har antagit att det i samband med floden blev en plötslig förändring i klimatet som orsakade stora mängder snö och is. Men det har visats att innan en sådan is skulle kunna bildas måste oceanvattnen kylas ned. Denna process skulle emellertid behöva mellan 200 och 500 år för att genomföras. När den sedan kom till stånd förblev den utan tvivel kvar i många områden, vilka nu är befolkade, under 500 till 1 000 år eller mer. Faktum är att Grönlands och Antarktis ismassor är rester av ismassor som en gång hade mycket större utbredning än för närvarande.

Strataföljden

Vi har sålunda funnit att jordskorpan till stor del består av olika avlagringar, innehållande olika mängder rester från tidigare liv på vår planet. Dessa sedimentlager är inga undantag i geografin, utan snarare en regel, och om de vore jämt fördelade över vår jord skulle denna vara täckt med ett 1½ till 3 km tjockt sidimenttäcke.[44] Detta sedimenttäcke består oftast av mängder med olika lager ofta innehållande olika typer av fossil. Dessa fossil har en tendens att vara fördelade i de olika lagren på så sätt att vattendjur, speciellt mindre välutrustade sådana, finns underst, medan landdjuren börjar florera först högre upp. Speciellt då de mera rörliga, t.ex. däggdjuren. Det är bl.a. detta som gett upphov till evolutionsteorin. Nu måste man emellertid komma ihåg att det är ganska sällan man finner ett flertal olika fossillager på samma ställe. Ofta finner man bara ett enda. Ett annat faktum är denna tendens till avlagring ingalunda är någon regel, man finner nämligen ofta att ordningen är helt annorlunda, och inte sällan precis tvärt om. Detta gör att man måste ta till en mängd förklaringar, om man vill förena undantagen med en regel om följdriktig avlagring med avseende på de olika fossilens alltmer komplicerade natur, som ett bevis för att evolution ägt rum.[324]

Om man å andra sidan ser förhållandena som ett resultat av en omfattande översvämningskatastrof, som bibelns syndaflodsberättelse, blir det helt naturligt att fördelningen är just sådan den är. Det bör ju vara så att de levande varelser som redan lever på havsbotten, men som inte så lätt kan flytta på sig, först blir begravda av en översvämning som medför stora mängder sedimentation.[325] På det stora hela kommer begravningsskeendet att vara beroende av olika levande tings omedelbara tillgänglighet för flodvattnet, dvs deras respektive uppehållsorter,[325] olika levande varelsers möjligheter att fly undan en översvämning,[326] och slutligen olika livstypers tendens att flyta eller sjunka i vatten.[327] Dock skulle dessa ting inte vara de enda som var avgörande eftersom vi har att göra med en omfattande och troligen ganska våldsam katastrof. Man skulle

t.ex. vänta sig att olika strömmar och flodvågor i stor omfattning skulle föra med sig blivande fossiler och sediment och på detta sätt i bland täcka över andra avlagringar. Resultatet blir alltså att avlagringarna på olika platser kommer att se olika ut, men med en viss tendens, just så som vi finner det vara i verkligheten.

En annan företeelse, vars möjliga orsaker vi delvis redan nämnt, är nedfrysningen av stora arktiska områden och förändringen av ett tidigare antagligen världsvitt subtropiskt klimat till en klimatfördelning liknande den vi har idag. Vid en katastrof, av sådana dimensioner som en världsomfattande översvämning, måste vi förutsätta att ganska abnorma förhållanden bör ha varit rådande med avseende på t.ex. nedkylning av olika landområden. De orsaker vi har talat om är stoftmassor i övre atmosfären som hindrat värmeinstrålning, kanske samtidigt som det bidragit till extra utstrålning, och om kondensationen av ett eventuellt ånghölje, vilket mycket troligt kan ha kommit ner som snö och hagel i de nuvarande arktiska trakterna. Dessa förhållanden kan mycket väl ha medverkat vid nedfrysningen av de stora landområden som vi numera har i norr, de så kallade tundrorna. Man finner ju också där mängder med mammutar begravda, i något fall så väl nedfrusna och bevarade att man efter årtusenden (!) har kunnat tina upp och äta köttet av dem. Ett litet problem möter vi emellertid; om det varma vattnet i förflodshaven hade tillnärmelsevis samma stora kvantiteter vatten som våra nuvarande och detta var så rörligt som man antar att det måste varit i en sådan flod så kommer nedfrysningen av polartrakterna att fördröjas en inte försumbar tid. Det skulle innebära att en nerisning inte gärna kan ha varit momentan, utan snarare måste ha kommit en tid efter floden. Allt detta skulle emellertid gälla i första hand havsområdena. I de områden där vattnet var bundet i sediment och dylikt däremot, dvs där vattnet inte hade samma rörlighet, skulle en nedisning kunna ske betydligt tidigare. Så skulle då kunna vara fallet med tundrorna och med de mammutar som där blivit nedfrusna.[328]

Sammanfattningsvis.

Floden måste ha varit en total katastrof för den värld som fanns innan. De händelser som då ägde rum, vulkanisk aktivitet, magmauppstötningar, jordbävningar och dylikt var av omfattande karaktär och medförde en total förändring av jordens utseende och struktur, dvs dess geologi. Den medförde total utrotning av de levande varelser som inte var med i arken eller annars själva var så utrustade att de kunde klara sig med enbart det en oändlig ocean av icke vänligaste slag hade att bjuda på. Och dessutom var omständigheterna sådana att klimatet i väsentlig grad blev förändrat.

Vilka ytterligare konsekvenser detta kom att ha för dem som överlevde denna katastrof ska vi titta på i det följande avsnittet.

Hur man på ett ungefärligt sätt kan översätta de termer som används inom evolutionvetenskapen till en katastrofistisk syn torde framgå av den tabell som finns på nästa sida.

Tanken på att teorin om kontinentaldrift etc. skulle vara nära förbunden med syndafloden, i synnerhet dess avslutande skeden, förefaller mycket stimulerande.

JÄMFÖRANDE AV STRATA-TOLKNINGAR.

Katastrofistisk beskrivning	Geologisk beteckning	
	Nutid	
	Pleistocene	
	Plieocene	
	Miocene	
	Oligocene	
Klimatiska förändringar åtföljande övergångsperioden efter Floden.	Eocenen	Indikatorer på snabb temperaturförändring från varmt till kallt i Nord-Amerika.
	Paleocene	
Djurkroppar övertäckta (PP 107,108)	Krita	Stora reptiler som är kaotiskt ordnade i sediment.
Bergstopparna averoderade (PP 107,108)		
Mäktiga vindar (1Mos. 8:1)	Jura	Guyots (flattoppade berg i havet, under eller över ytan.)
Bergstopparna synliga (1Mos.8:5)	Trias	Vindnedlagda sediment
Tidvatten och vågor	Perm	Bergsbyggande aktivitet.
Skogar begravda (3SG 79,80)	Pennsylvanian	Rytmiska avlagringar (Cykliska)
	Missisipian	Kolbäddar
	Devon	
Ansamling av marina organismer från före floden eller,	Silur	Endast marina fossil
Översvämningssediment nersköljda i haven.	Ordovicium	Första framträdandena av fossil i avsevärda antal
Första begravningen av djur under tiden före floden eller, vid flodens början.	Kambrium	
Sediment från före floden och jordens ursprungliga grundvalar.	Prekambrium	Till största delen kristallina, icke-fossila, underliggande bergarter.

Tiden efter floden.

Att den värld som mötte de från arken överlevande var helt annorlunda än den de vuxit upp i och var vana vid är ganska klart och avbildas i bibeln med bland andra följande ord: "Så länge jorden består, skola härefter sådd och skörd, köld och värme, sommar och vinter, dag och natt aldrig upphöra." [45] "Gud ... sade till Noa och hans söner..... må fruktan och förskräckelse för eder komma över alla djur på jorden och alla fiskar i havet vare de givna i eder hand. Allt som rör sig och har liv skolen i hava till föda, såsom jag har givit eder gröna örter, så giver jag eder allt detta." [46] "Min båge sätter jag i skyn .... Och när jag härefter låter skyar stiga upp över jorden och bågen då synes i skyn, skall jag tänka på.... vattnet skall då icke mer bliva en flod som fördärvar allt kött." [47]

Dessa texter avbildar (1) den uppdelning som vi nu har av året på olika årstider, (2) det förhållande som numera råder mellan djur och människa, (3) den diet som blivit typisk för människan och (4) den väderlek som nu är vanlig på jorden, dvs molnskyar omväxlande med soligt väder. Det framgår visserligen inte direkt att dessa förhållanden inte varit rådande innan floden, men indirekt finns det mycket som pekar på att detta var förändringar, förhållanden som inte existerat tidigare.

Den atmosfär som fanns de första åren efter floden torde ha varit ganska fattig på koldioxid, troligen även på ozon och mycket fattig på vattenånga, speciellt jämfört med tiden innan floden. Men inte nog med det, troligen måste koncentrationerna av dessa gaser även ha varit avsevärt lägre dessa år än de är i vår tid. Det innebar att jorden hade alla möjligheter att kylas ned kraftigt under dessa år och troligen var det då som landisarna bildades och fick sin största utbredning. De tre olika gaserna har nämligen en starkt värmebevarande effekt när de förekommer i atmosfären. [329,330] Den årstidsväxling som alltid funnits sedan floden antas också huvudsakligen härstamma ur dessa förändringar, särskilt då avlägsnandet av det termiska täcke som ett tjockt ånghölje

måste ha utgjort. Ett kraftigt argument för att detta verkligen funnits utgör berättelsen om att bågen sattes i skyn först efter floden.

En betydligt kärvare miljö måste ha varit rådande dessa år. Om nu koldioxidhalten i luften var låg medför detta en ganska låg växtaktivitet eftersom alla växter byggs upp till stor del av den CO_2 som de får från luften. En svag växtlighet medför i sin tur att djurlivet blir mindre rikt eftersom djuren är starkt beroende av växter som föda, direkt eller indirekt. Det är därför möjligt att vissa arter, som inte kunde anpassa sig så bra till rådande omständigheter, helt enkelt inte klarade sig medan andra ändrade sina vanor ganska markant och t.ex. började leva av rov istället för på markens grödda.[331,137,138] Vi kan se exempel på liknande beteende hos flera djur numera i tider av dålig tillgång på föda. Björnen som ju vanligen lever på myror och bär, kan ju som bekant bli en köttätare vid alltför dålig tillgång på annan föda. Nåväl, den knapphet som rådde tiden närmast efter floden medförde även att de som ville överleva måste söka efter mat på andra områden. Man började vandra långa vägar för att finna någon plats där det rådde drägliga förhållanden. På så vis spreds alla levande varelser ut över hela jorden. Det är naturligt att när ett djur fann en plats där den kunde överleva stannade det på den platsen och förökade sig. Andra arter kom dit och småningom stabiliserades miljön på olika platser. Naturligtvis kom inte alla individer i varje art att hamna på samma ställe, utan några exemplar hamnade på ett ställe medan andra hamnade på annat håll. På så vis blev olika individer inom varje enskild art åtskilda från varandra och med tiden kom de att bli alltmer olika, beroende på den variation som alltid äger rum inom varje art.[208,209] Olika raser uppstod och småningom blev de så olika att man inte alltid kan säga vilka typer av djur som hör till samma ursprungliga art. Många av deras ursprungliga egenskaper kanske inte längre var nödvändiga och om då någon mutation skedde hos någon individ, som hade betydelse för en sådan egenskap, spelade detta ingen roll för dess möjlighet att överleva och en delvis annorlunda

ras kom till. Detta skedde på olika sätt på olika platser och i vissa fall var förändringarna till och med till djurens fördel, vad gäller deras möjligheter att överleva.

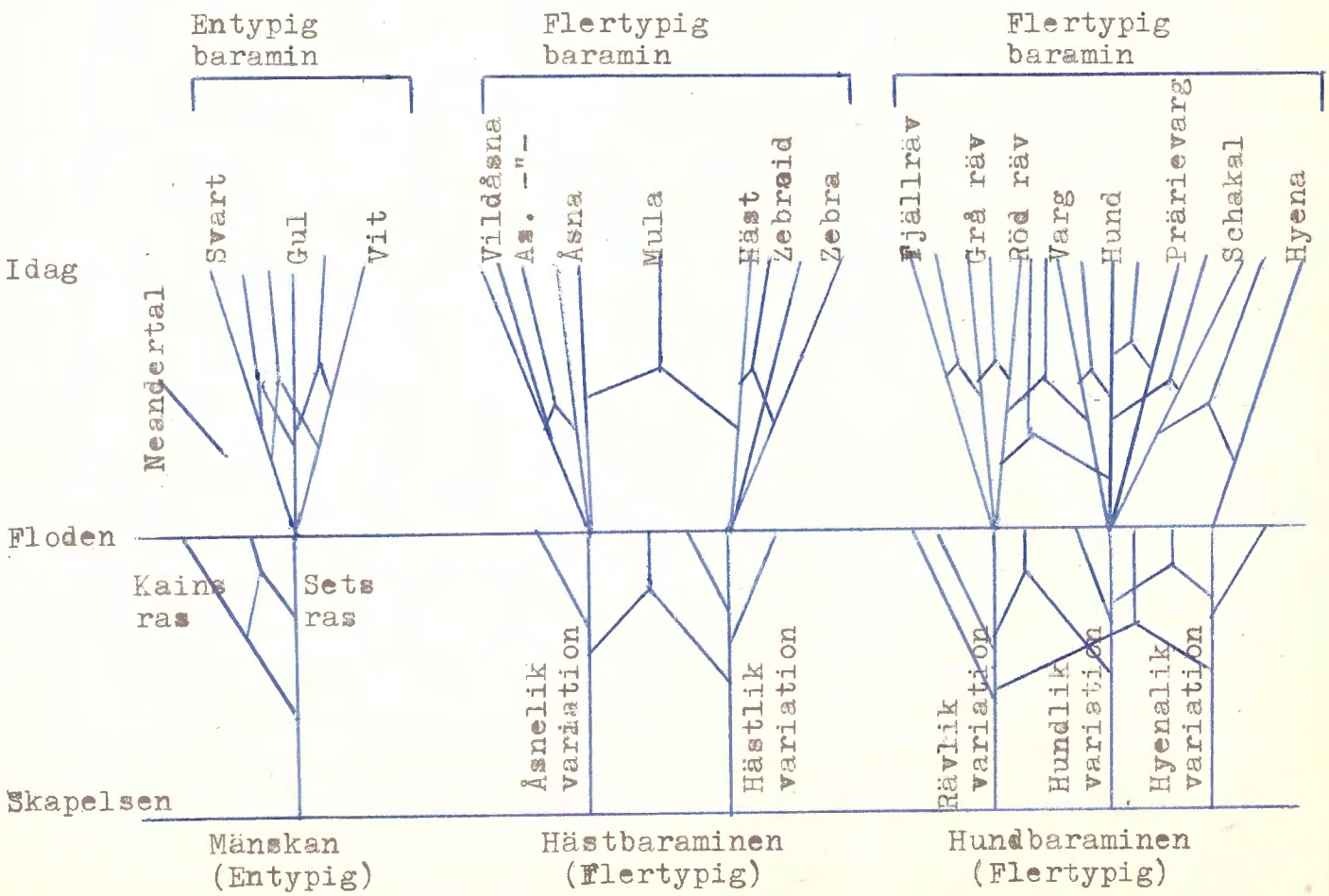
Denna tendens till variation kan måhända ha förstärkts av de förhållanden som var rådande vid tiden för floden. Frånvaron av nämnda gasskikt i atmosfären gjorde att mera radioaktiv strålning kunde nå jordens yta [413] vilket i sin tur kunde bidraga till en förhöjd mutationsfrekvens hos de arter som fanns.[332]

Så småningom kom enstaka individer från ett ställe att träffa andra individer av samma art på andra platser. De var nu ganska olika varandra och i de fall då de förökade sig bildades ett mellanting mellan de båda typerna, en s.k. hybrid. Det släkte som följde av dessa kom sedan att bli ett ganska brokigt sådant, då några uppvisade egenskaper liknande moderns, andra var mer lika fadern och en mängd olika kombinationer av faderns och moderns egenskaper kunde uppstå. Allt detta orsakade naturligtvis ett väldigt varierande mönster inom varje enskild ursprunglig art, s.k. baramin.[210]

Naturligtvis gällde dessa förhållanden även människorna, vilka emellertid till stor del tycks ha levt på ett enda ställe en relativt lång tid efter floden. Många av dem slog sig, enligt bibeln, ned i trakterna av nuvarande Iran. De byggde där upp en stor stad, Babylon, och ämnade bygga ett mycket högt torn för att skydda sig för eventuella ytterligare översvämningar. På detta sätt är det möjligt att man till en del kom att hålla mänskorna som en mera homogen art, dvs med inte så stora inbördes variationer mellan olika folkgrupper. De variationer som dock finns mellan t.ex. folk med olika hudfärger visar dock att en förändring ägt rum även hos oss. Här får man dock lägga märke till att de olika raserna knappast härrör sig från Noas tre söner som man ibland hör sägas. Det är ju inte alls otroligt att deras barn i sin tur gifte sig med varandra och på så sätt blev beblandade inbördes. Nej, den förändring som ägde rum torde ha skett på ungefär samma sätt som förändringar skedde med djuren, dvs genom avskiljning och en fortsatt variation åt olika håll.[333]

Det finns mycket hos människogrupperna som binder dem samman och som pekar på att de har ett icke alltför avlägset gemensamt ursprung, som t.ex. tillvaron i arken och spridningen från den plats där denna strandade. Många gemensamma traditioner lever till exempel kvar, visserligen olika till det yttre men ändå gemensamma, hos de flesta folkgrupper i världen. Bland sådana kan nämnas: (1) Berättelsen om en väldig vattenkatastrof där bara ett fåtal individer överlevde. Dessa berättelser har många drag som är gemensamma för nästan alla sådana.[334,48] (2) Tidsuppdelningen i veckor, (3) Kännedom om båtbyggeri, (4) Giftermål, (5) Gudstro av olika slag. Exemplen kan säkert mångfaldigas.

En annan möjlig orsak till att människorna inte uppvisar samma stora antal variationer som andra djur antas vara att människan blev skapad bara som en typ medan många andra djur redan från början blev skapade i många exemplar och med många inbördes olikheter. Följande schema[211] kan tjäna som exempel på det antagandet:

Berättelsen om babels torn innehåller också en annan mycket intressant del. Nämligen berättelsen om hur människorna därifrån spriddes ut över jorden pga att de inte längre kunde förstå varandras språk. Man kunde inte längre hjälpas åt att bygga sitt höga torn. Exakt hur lång tid efter floden detta skedde kan vi inte fastslå, men det torde varit åtminstone hundra år efter floden av bibelns kronologier att döma. Hur exakt vi kan följa dessa år svårt att säga, av skäl som vi tidigare behandlat, och därför är det närmast omöjligt att exakt fastställa dylika årtal.[335]

Den värld som sålunda återigen befolkades och uppodlades, på naturligt sätt ibland och under mänskohand ibland, kom på detta sätt att småningom ~~att~~ inta ett nytt, relativt stabilt, karaktäristiskt jämviktstillstånd. Detta torde dock som framgått vara ganska vitt skilt från det som rådde innan den stora katastrofen, kanske inte minst pga den kraftiga erosion av de nybildade berg och bergskedjor som måste ägt rum i samband med dels flodvågor och strömmar under översvämningskatastrofen och dels då denna vattenmassa drog sig tillbaka från kontinenterna. För att inte tala om det som de stora landisarna åstadkom dels med sina egna rörelser och dels när dessa smälte ner i samband med att klimatet åter intog ett stabilare och varmare läge.

Dateringsmetoder och åldersbestämningar.

Katastrofisterna räknar jordens ålder och de företeelser man känner till från dess historia i tusentals år medan evolutionisterna beräknar de levandes historia i miljoner eller hundratals miljoner år och jordens ålder till miljarder år. Skillnaden är ganska markant och utgör en av de större skillnaderna teorierna emellan. Detta grundar sig på olika givna förutsättningar vid användandet av de olika metoder som finns för beräkning av någontings ålder. Man kan t.ex. anta att alla procedurer i naturen försiggått med ungefär konstant hastighet tiderna igenom eller man kan anta att de ting som åldersbestäms skulle, med nuvarande åldersmätningsmetoder om dessa funnits, åldersbestämts till ca 0 år vid tiden för deras tillblivelse. Å andra sidan kan man anta att dessa förutsättningar är delvis felaktiga och att procedurerna inte alltid varit konstanta, eller att tingen vid sin tillblivelse var gjorda så att de hade en viss förnimmelse av ålder. Det finns ett flertal metoder för åldersbestämning t.ex. radioaktivitetsmetoder som grundar sig på sönderfallshastigheter av uran-238 av kalium-40 eller av kol-14, dendrologi som används t.ex. för åldersbestämnirg av träd samt som jämförelse med C-14metoden eller kronologiska och historiska metoder, men tyvärr, det är inte så ofta man kommer till samma resultat när man använder olika sådana metoder på samma material. Man har därför starka skäl att ifrågasätta riktigheten av funna resultat och frågan är bara i vilken grad man kan anta att förutsättningarna är felaktiga, ty de är säkerligen ganska tillförlitliga när det gäller beräknandet av kortare tidsperioder som några hundra eller ibland några tusen år. Genom jämförelse mellan olika metoder kan man emellertid komma fram till ungefär hur tillförlitlig en viss beräkning är och i vilken utsträckning en viss metod kan användas. Låt oss titta närmare på en av dessa metoder.

C-14 metoden.

Den radioaktiva isotopen $^{14}_{6}C$ bildas i de översta luftlagren pga den kosmiska strålningens inverkan på kvävekärnor. Isotopen reagerar sedan med luftsyret och bildar CO_2. Atmosfärens koldioxid får på så vis en viss halt radioaktivt koldioxid. Genom växternas kolsyreassimilation kommer sedan kolet i allt levande material att bli märkt med C-14. Eftersom kolsyreassimilationen upphör vid organismernas död och eftersom radioaktiviteten avtar med tiden kommer den kvarvarande radioaktiviteten att bli ett mått på den tid som förflutit sedan döden inträtt. Radioaktiviteten beror på att C-14 sönderfaller till kväve (enligt reaktionen $^{14}_{6}C \rightarrow {}^{14}_{7}N + {}^{0}_{-1}e$), varvid alltså halten C-14 i materialet minskar. Den tid det tar för hälften av det radioaktiva kolet att sönderfalla kallas halveringstiden, vilken är ungefär 5730 år. Man har emellertid tidigare antagit att halveringstiden för C-14 är 5568 år. För att slippa förväxlingar har man sedan bibehållit detta senare antal år vid åldersbestämningar. Om man alltså vill ha en riktigare ålder än en angiven så får man multiplicera denna med 1,03.[414]

Detta är emellertid av underordnad betydelse eftersom det finns felkällor som är mycket större. Vid beräkning av ett provs ålder utgår man från den C-14 halt som rådde 1850 och antar att denna halt varit nästan konstant dessförinnan. Detta är emellertid inte alldeles sant då mindre variationer har förekommit som orsakar avvikelser från beräknade årtal på upp till åtminstone 200 år rörande alla beräkningar under de senaste 2 000 åren. Vilka variationer som ägt rum dessförinnan vet man mycket lite om. Det gör naturligtvis att tidsbestämningar med C-14 från tiden f.Kr. är mycket osäkra och i all synnerhet då bestämningar som visar en C-14 ålder större än 3500 eller 4000 år.[415]

Då alltså en större halt C-14 ger lägre ålder och vice versa har man inom icke-bibeltroende kretsar försökt finna fakta som tyder på att C-14 halten i gången tid varit avsevärt större än för nuvarande. Detta sökande har emellertid inte varit fruktbärande.[416] Å andra sidan skulle en lägre C-14 halt i gången tid orsaka högre C-14 åldrar. Detta skulle

då kunna förklara varför dessa ibland är så höga jämfört med den ålder bibeln antyder för olika ting.

Det finns visserligen för närvarande inga vetenskapliga fakta som absolut bevisar att en lägre halt var rådande några tusen år tillbaka, men följande möjliga orsaker skulle åstadkomma ett sådant förhållande:

1. Om jorden hade ett starkare magnetfält före floden skulle detta förhindrat en stor del av den kosmiska strålningen från att komma i kontakt med jordens atmosfär, varvid alltså mindre mängd C-14 skulle bildats.

2. Ett ånghölje runt jorden skulle ha absorberat den kosmiska strålningen innan denna fått tillfälle att reagera med det i atmosfären lägre liggande kvävet.

3. En stor del av den koldioxid som fanns i atmosfären före floden kan ha lösts i vatten under och efter syndafloden och förvandlats till andra kemiska produkter. Det innebär alltså att atmosfärens koldioxidhalt skulle minskats sedan tiden innan floden och att sålunda halten C-14 i CO_2 varit mindre på den tiden än nu, eftersom produktionen av C-14 i atmosfären antages ha varit konstant eller i varje fall inte större än för närvarande.[417]

Utvecklandet av C-14 metoden har medfört både understöd och problem för dem som antar att jordens ålder är liten. Den tanke som så fint framhållits av E.G.White kan man hålla i minnet.[418]

"Vetenskapen .... frambringar ingenting, som strider emot den gudomliga uppenbarelsen. ...naturens bok och det skrivna ordet belyser varandra. ... De som taga det skrivna ordet till sin rådgivare, skall i vetenskapen finna en hjälp till att fatta Gud." [602]

Kreationismens-Katastrofismens framtid.

Man kan faktiskt säga att evolutionsteorin inte längre understöds av de senaste vetenskapliga fakta, till skillnad från kreationismen-katastrofismen som ~~till~~ tillmötesgår alla kända vetenskapliga fakta.[49] Kreationismen-katastrofismen är alltså kort sagt ett fullgott alternativ till den vanligare evolutionismen. Bägge uppfattningarna är auktoritetsbundna och ingen kan sålunda beskylla den andre för att vara mer auktoritetsbunden är den själv. Evolutionisterna är ju starkt beroende av de tankar som grundarna av teorin framkastade och förutsätter ofta, alltför ofta, att evolutionen sådan som den vanligen framställs är ett faktum. En annan sak är att forskarna ser på evolutionsteorin som ett verk där ett otal olika forskare bidragit med fakta, och att det därför är nästan omöjligt att få en tillräckligt bred och klar bild av helheten för att man med någon rätt skall kunna tvivla på dess riktighet. Detta är ju också en slags ofrånkomlig auktoritetstro som ingen individ i full utsträckning kan komma ifrån. Det är ju faktiskt omöjligt att sätta i sig alla kunskaper från alla områden, och alla måste därför godta många olika uppfattningar utan att själv kunna sätta sig in i dem.

Katastrofismen riktar sig emellertid mot själva grunderna i evolutionsteorin. Man säger till exempel att ingen evolution ägt rum, i den bemärkelsen att t.ex. ett mer utvecklat livsstadium skulle kunnat uppstå ur ett enklare, men ifrågasätter ingalunda att en variation och en förändring ägt rum inom olika typer av liv. Detta senare har dock snarare skett i degenerationens tecken, än i evolutionens.[212] Man kritiserar också den strataindelning som är så väsentlig för evolutionisterna och särskilt då den tidsepok som förknippas med varje typ av strata.[702] Strataindelningen grundar sig ju f.ö. bland annat på antagandet om biologisk evolution, ~~och~~ medan man daterar de olika strata med hjälp av de fossil som man finner i dessa. Man vänder sig emot tendensen att alltid konstruera en förklaring till olika för evolutionen motsägande geolo-

giska data, hur vekrlighetsfrämmande dessa förklaringar än må vara, hellre än att ifrågasätta teorin om evolution.[703] Och slutligen ifrågasätter man starkt det antagande som evolutionismen har om att alla processer har fortgått likformigt i alla tider under jordens tillvaro.[704,336]

Man har funnit att det finns ett otal fakta som direkt talar emot dessa evolutionisternas antaganden. Så t.ex. har man (1) funnit fotspår av människa och dinosaurus i karbon,[337] den tidsperiod då man antar att de första livstecknen dvs de enklaste smådjuren i havet började visa sig på vår jord. Det visar ju att till och med de högst komplicerade djuren faktiskt fanns under dennatid. Man har funnit (2) att en stor del av de fossil som finns bär vittnesmål om att ha lidit en snabb och plötslig begravning och död.[705,515,213] (3) De djur som man antagit ha varit utdöda i miljontals år har ofta påträffats levande i vår tid.[706,338]

De förhållanden som evolutionisterna tagit som indicier för evolution har vid närmare granskning visat sig kunna minst lika väl vara indicier för skapelse och översvämningskatastrof. Så är fallet t.ex. med (1) den biologiska klassificeringen som ordnar upp djur och växter i släkter och familjer alltefter byggnad, utseende och egenskaper. (2) den embryologiska likheten hos olika arter, (3) paleontologin dvs fossilfynden och deras placering i olika geologiska strata, och (4) den geografiska spridningen av olika växter och djur på vår jord.[214]

Kreationismen och katastrofismen har många förespråkare bland nutida vetenskapsmän vilka har bidragit med mycket litteratur i ämnet. Dessa har gjort ett gott arbete och man har kommit rätt långt med denna bibelgrundade forskning allmänt sett. Man har gått på en mycket bred front och har därför fått fram en ganska vid bild av helheten. Dock har man, pga det relativa fåtal man är, varit ganska beroende av den detaljforskning som bedrivs av andra vetenskapliga institutioner och har inte kunnat gå så långt för att vidareutveckla de linjer som denna grundsyn har lagt i dagen för framtida forskning. Mycken specialforskning behövs ännu innan man kan komma

fram till ett absolut "så och så har skett". Med tiden kommer naturligtvis vetenskapen i allmänhet att bredda sin detaljforskning så att flertalet av nuvarande frågor kommer till en lösning, men vill man komma därhän fortare måste en mera på dessa teorier inriktad forskning komma tillstånd.

Bland de forskningsämnen som är aktuella just nu, och som har stort intresse för den katastrofistiska världsuppfattningen, kan nämnas t.ex. der havsbottenforskning som de senaste åren bedrivits. Denna har antytt att nuvarande havsbottnar är något helt annorlunda än kontinenterna, geologiskt sett. De tycks vara avsevärt yngre än kontinenterna, dvs kontinenterna tycks ha formats innan havsbotten och man har på allvar framkastat tanken på att kontinenterna en gång hängt samman med varandra och att en kontinentalförflyttning sålunda ägt rum.[50] Denna tanke är för både evolutionister och katastrofister ~~helt~~ ny och har säkerligen mycket intressant i bakfickan.

Ett annat intressant projekt är den expedition som f.n. enligt olika uppgifter är på Ararat för att närmare undersöka det som man antar vara arken eller rester av den. Om man finner att så är fallet kan detta komma att bli ett ganska väsentligt bidrag till förmån för katastrofismen och man kan beroende på vilket skick den befinner sig i, säkerligen finna en hel massa detaljupplysningar som kan vara till stor hjälp för framtida forskning.

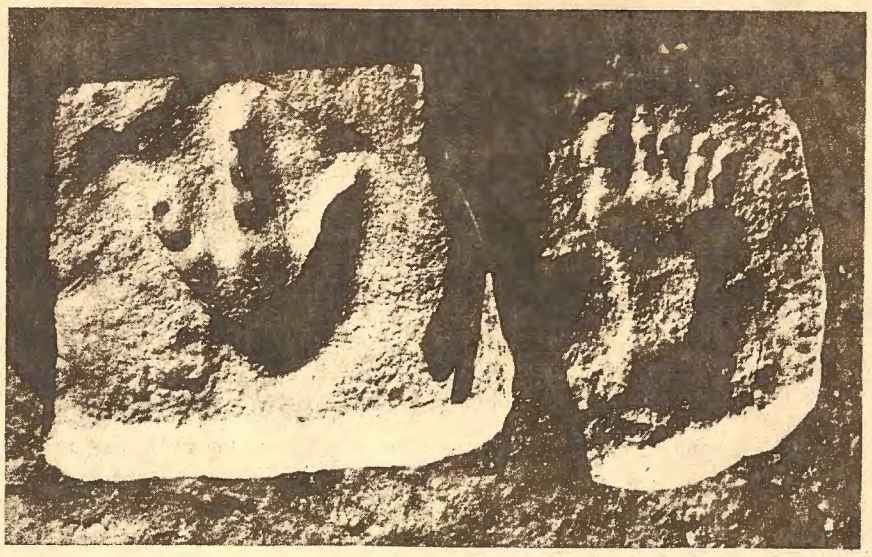
Låt oss minnas att "naturens bok och det skrivna ordet belyser varandra."[603]

(Photo by Roland T. Bird)

Figure 9. FOOTPRINTS IN CRETACEOUS RIVER BED.

These dinosaur tracks were supposedly made over 100,000,000 years ago, in a river bed now identified as formed in the Cretaceous Period. Aside from the remarkable and hardly believable claim that such ephemeral markings could have been preserved in such fine detail for such a long time, it is particularly significant that in this same bed have been found what appear to be human footprints!

(Photo by C. L. Burdick)

Figure 10. CONTEMPORANEOUS FOOTPRINTS OF MAN AND DINOSAUR.

These tracks were both cut from the Paluxy River Bed near Glen Rose, Texas, in supposedly Cretaceous strata, plainly disproving the evolutionist's contention that the dinosaurs were extinct some 70 million years before man "evolved." Geologists have rejected this evidence, however, preferring to believe that the human footprints were carved by some modern artist, while at the same time accepting the dinosaur prints as genuine. If anything, the dinosaur prints look more "artificial" than the human, but the genuineness of neither would be questioned at all were it not for the geologically sacrosanct evolutionary time-scale.

splayed the near-likeness of a human foot, perfect in every detail. But each imprint was 15 inches long![1]

[1] Roland T. Bird, "Thunder In His Footsteps," *Natural History*, May, 1939, p. 255. Bird personally investigated the river bed from which these footprints had reportedly been cut and was told by James Ryals, a property owner, that a whole trail of these "man tracks" had been washed away recently. "My surprise was partly overcome by Ryals' casual reference to them as human footprints. I smiled. No man had ever existed in the Age of Reptiles . . ." (p. 257). Ryals could only show him one such track, 15 inches long, "but the track lacked definition on which to base conclusions." However, he insisted that dinosaur tracks could still be found in the river bed. To his utter amazement, Bird discovered not only the trails of large three-toed carnivorous dinosaurs, but also the footprints of a gigantic sauropod, 24 x 38 inches, twelve feet apart, and sunk very deeply in the mud! (See also, R. T. Bird, "We Captured a 'Live' Brontosaur," *National Geographic Magazine*, May, 1954, pp. 707-722). In spite of all this, Bird dismissed the large human footprints as clever carvings.

(Photo by C. L. Burdick)

Figure 11. GIANT HUMAN FOOTPRINTS IN CRETACEOUS STRATA.

These are more of the apparently human footprints found in the Paluxy River Bed. Note the tremendous size, which immediately reminds one of the Biblical statement that there were "giants in the earth in those days" (Genesis 6:4). Similar giant human footprints have been found in Arizona, near Mt. Whitney in California, near the White Sands in New Mexico, and in other places.

Burdick has published some of the results of his investigations[1] in this region, and it certainly appears from his description of the evidence that dinosaurs and giant humans must have lived at the same time.

Another amazing find was reported many years ago, that of a fossilized human skull in the coal measures. The outstanding authority on coal geology, Otto Stutzer, says concerning this mysterious fossil:

[1] C. L. Burdick, in *The Naturalist,* Vol. 16, Spring 1957. Also, in *Signs of the Times,* July 22, 1950.

LITTERATURHÄNVISNINGAR

1 1 Mos.1:1-2
2 Hebr.11:3 Ps.33:6,9 Rom.4:17
3 Ps.104:9
4 1 Mos.1:6,14-18
5 1:3-5
6 1:7
7 1:9
8 2:10-14
9 Scientific American 1969,(flera artiklar)
10 Jes. 40:12
11 1 Mos.2:10
12 1:11
13 1:14-15
14 Clark, Creation speaks, p.22
15 1 Mos.1:20-21
16 1 Mos.1:25
17 1:27
18 1:27-28
19 2:2-3
20 3:14-24
21 1:29-30
22 Adam Clarke, Commentary, Gen.3:1
23 Marsh, These Times, artikel Aug.1966: How shall we study
24 Ussher´s bibelkronologi the natural world?
25 Luk. 3:36
26 2 Mos.6:20
27 4 Mos.3:17-19,27-28
28 1 Mos.11
29 7:8
30 2:18-22
31 7:4
32 7:12
33 7:17
34 7:24
35 8:2
36 8:3
37 6:7
38 6:17
39 7:11
40 7:19
41 7:24
42 7:20
43 7:22
44 Ritland,The nature of the fossil record. (Not publicated)
45 1 Mos.8:22
46 9:1-3
47 9:13-15
48 Rehwinkel, The Flood. (A whole chapter.)
49 Enoch, Prof. H., Evolution and Creation.
50 Scientic American, 1969, (flera artiklar)
51 [illegible]; Nikodemi Evang. 22:16-19
52 Arne Münzing, Arftlighetsforskning sid. 298
53 Richard A. Teachout Th.B., M.Div., Noah's Flood – 3398 B.C. page 16

101 Marsh, Studies in Creationism, page 46-50
102 22-112
103 210
104 231-232
105 210,231
106 211
107 213-214
108 210
109 216-217
110 214-216
111 219
112 220
113 223
114 267
115 221-223
116 223-227
117 228-229
118 229
119 232
120 231
121 234-235
122 235
123 236-237
124 237
125 233-234
126 304-307
127 295
128 296
129 296-297
130 297-298
131 298-299
132 307-308
133 299
134 275-278
135 327
136 329
137 305-306
138 347-349

201 Marsh, Evolution, Creation and Science. page 31-32
202 7-98
203 286-288
204 348
205 181
206 289-326
207 161-220
208 202-220
209 289-326
210 136-160
211 172
212 332-360
213 264-288
214 221-309

301 Whitcomb and Morris, The Genesis Flood, page 232-238
302 228
303 219-221
304 229
305 214,229-230
306 468-471,461-464
307 464-466
308 459-461
309 232-237
310 243-255
311 239-242
312 399-405
313 474-490
314 474-482
315 483-490
316 268
317 63-70
318 8,104-106
319 3-8
320 4
321 8
322 242
323 241
324 272
325 273
326 275
327 273-274
328 288-291
329 253-257
330 306-310
331 306-308
332 399-404
333 44-54
334 37-38
335 486-487
336 130
337 167,174
338 176

401 Coffin, Creation - Accident or Design?
page 263-270
402 268-270
403 266
404 16-19
405 240-241
406 253-258
407 21-22
408 23-24
409 29-30
410 44-45
411 56
412 111
413 307
414 300-302
415 304-307
416 310
417 314
418 315

501 Harold W.Clark, Creation - Fact or Fiction? (Booklet)
page 8
502 5
503 9
504 13
505 9
506 13
507 14-15
508 15-17
509 17-18
510 18-19
511 19-20
512 20-21
513 21-22
514 22-23
515 15-17

601 E.G.White, Education p.126 and Testimonies Vol.8 p.258
602 Patriarker och profeter sid.113-114
603 113

701 Price, Evolutionary Geology and the new Catastrophism,
page 9-226
702 9-43
703 145-146
704 90-104
705 227-258
706 196-226